

TIIP

TIIP JA TIIR ABITURIENTIDE ERINUMBER

NR. 7/8

APRILL—MAI 1939

XI AASTAK.

TARTU II GÜMNAASIUMI,
TARTU II PROGÜMNAASIIUMI JA TARTU II REAALKOOLI HÄÄLEKANDJA

Nr. 7/8.

10. mail 1939.

XI aastakäik.

Väljaandja: Tartu II Gümnaasium. Pea- ja vastutav toimetaja K. Raud, abi A. Raelo. Tegevtoimetaja: L. Pullerits. Toimetuse liikmed: H. Imelik, T. Kudeviita, L. Laursoo, A. Mägi, H. Parmson. Kunstiline nõuandja: J. Hirv. Talituse juhataja: V. Käpa. „TTG“ ilmub 8 korda õppeaastas, alates oktoobrist igal õppekuul. Tellimishind aastatellijaile 20 s. number, kuutellijaile 25 s. number.

TIIP ja TIIR abiturientide erinumber.

Õpilasperele õppetöö lõppedes.

Õppeaasta on lõppemas. Meie õpilaspere töötas tänavu suuremas koosseisus kui endisil aastail. Seejuures võime nentida, et meie koolide õpilaste arv järjekindlalt kasvab, mispärast kooliruumide ümberkorraldamine osutub möödapääsematuks. Ühtlasi toimub koolireformi teostamine. Reaalkool on meile juba kaks lendu andnud. Tänavu annab progümnaasium esimese lennu, gümnaasium aga järgmisel õppeaastal. Nii jõuame peatselt üle üleminekuajast ja võime asuda süstemaatilisele kasvatus- ja õppetööle eesti reformeeritud

koolis. Vaatamata üleminekuaja raskustele oleme siiski saavutanud oma töös täiesti rahuldavaid tulemusi, mis seletatav meie pingutuste ja järjekindla tööga. Peaaegu kõigil meie ebaõnnestumistel on üks ja sama põhjus: tahtenõrkus, kartus kestva pingutuse eest. Nii vanade kui ka noorte juures tuleb nähtavale üks olulisem hingeline nähtus, mis on oma olemuselt kestav ja mida nimetatakse ükskõiksuseks, tundetuseks. Uuendagem pingutusi, siis uuendame ka tõelist võitlust selle eba-nähtuse vastu, kuigi meie temast

vahest igakord lõplikku võitu ei saa.

Tööd on tehtud. Saabuv puhkeaeg ühes oma päikeseküllusega andku teile rõõmu ja energiat, et võiksite sügisel poolelijäänud tööd jätkata ja ühise loomisvõimelise perena tegutseda.

Progümnaasiumi ja reaalkooli lõpetajad-abiturientid! Teie lähete kas gümnaasiumi võistluse kaudu, astute kutsekoolidesse või siirdute tegelikku ellu. Äрге kartke!

Julgust ja veel kord julgust! Aastate kestel tublide tüdrukutena töötanud, ei tohiks teid oodata lausa ületamatud raskused. Soovin teile teadlikku suhtumist asjasse, ja teie saavutate oma lähemad sihid.

Lõppeks veel üks soov. Äрге unustage meie kooli ja oma kooliõdesid, sest ühendus teeb meid tugevaks eluvõitlulis!

J. Adamson,
direktor.

Kevadsemestri lõppedes.

Jälle lahkumissõnu, ehkki osale meie perest.

Otsige ja leidke oma mina! Jätkugu teil raugemata jõudu võidelda enesega, et saaksite inimesteks selle sõna parimas tähenduses! Raskused on ikka ületatavad.

Gümnaasiumi siirdujaile hüüaksin vaid: Äрге kartke!

Ja ülejäänud — suvi seisab teil ju ees. Võtku kool meid sügisel vastu tulihingelistena! Head suve kõigile, kõigile!

Virve Liik,
Õpilaspere vanem.

Lahkumismõtisklusi.

(Progümn. V klassi ja Reaalkooli III klassi abiturientidele.)

Mitme aasta eest astusite väikeste tüdrukukestena esmakordselt üle keskkooli läve. Klassid tulvil täis, istusite ja töotasite algul võõrastades üksteise kõrval. Kulus nädalaid ja kuid, enne kui oma sõiduvette jõudsite ja ühtlase kokkõlalise klassipere moodustasite. Kool on teid kokku sulatanud üheks tervikuks. Ja käesoleval kevadel lähevad teie teed jälle lahku. Kunagi ei kogune teie enam

selles koosseisus siia nagu praegu. Niisugune on elu. Tuletage meelde oma esimest kooliaastat! Kus on praegu osa teist, kellega algasite kooliteed? Mitu oli teid siis klassis ja kuipalju on nüüd veel teid üksteisega koos? Sellest näeme, et teie saavutus — koolilõpetamine — polegi nii väike, kui seda võiks esimesel silmapilgul arvata.

Selle kevadega lõpeb üks tähtis ajajärk teie elus. Mitu pikka aas-

tat olete pingutanud ja vaeva näinud, et koguda elu jaoks teadmisi ja oskusi. Need on teile suureks kasuks, vaatamata sellele, kas astute tegelikku ellu või jätkate õpinguid koolis.

Olgu aga tähendatud, et nendest teadmistest üksi ei piisa selleks, et ilma raskusteta elust läbi saada. Niisuguseid teadmisi ei saa teile anda ükski kool. Teil tuleb endil elus palju juurde õppida, ja mitte üksi lähematel aastatel, vaid ka siis, kui olete juba täiskasvanud. Õppida tuleb alati — kuni surmani. Keskkooli teadmised on vaid selleks alusmüüriks, mille peale kogute elutarkust, ja need kaks — teadmised ja õige ellusuhtumine — moodustavad jõu, mis igaühe viib läbi kõigist eluraskustest vastu tema õnnele.

Õnne suhtes teadke, et õnn on inimese enda teha. Õnne ei tule mitte väljast otsida või teistelt oodata, vaid ta peitub meie eneste südames, oma tööga rahulolemises. Peab alati iseennast arvustama, õigesti kaaluma, kui kaugele tohivad ja võivad meie soovid ulatuda. Ärge seadke liiga kõrgeid sihte! Suurte nõudmiste ja lootustega ellu minna — tähendab end

õnnetuks teha, sest soovide mitte-täidumine toob paratamatult pettumusi. Palju suuri inimesi on väikeselt oma elu alustanud ja suurtena lõpetanud. Seepärast õppige ja harrastage enesekriitikat! See on suur kunst, mida igaüks naljalt ei oska.

Elu ei oota teid lahtiste kätega, ta pole nii roosiline ega kerge, nagu seda koolieas kujutletakse, kuid ta pole ka raske, kui tööd armastatakse ja õigesti ellu suhtutakse.

Mõnele teist, lahkujad, on kool rohkem õnne ja rõõmu jaganud, teised on pidanud leppima tihti kurbade hetkedega. Tundub, nagu ei jätkuks koolis kunagi rõõmu kõigile. Kuid sellele vaatamata on kool jäänud vist kõigile armsaks kohaks. Ärge katkestage tulevikus oma sidemeid kooliga! Uskuge, et tõsisemaid ja siiramaid sõpru, kui on olnud teie koolisõbrad, leiata tulevikus vähe. Sedasama meenutab ka abiturientideks tunnustav sümbol, mille tagaküljel seisab 1. X 43, millal kogunetakse Tartu II Gümna. ruumidesse uuen-dama sidemeid, mis ühendavad teid kooliga.

A. Miller.

TII P ja TII R abiturientidest.

Prog. V kl. üldiseloostus.

Progümnaasiumi I lennu moodustame meie, 47 lõbusat ja kärarikast tüdrukut. Valulapseks pedagoogidele oleme olnud algusest saadik, olgugi et „raudvara“ hulka kuulujaid on ainult 20. Kõik uustulnu-

kad on segunenud meiega, ja nüüd moodustame ühise terviku, mis häirib pedagoogide rahu oma liigse elavusega. Aastate jooksul on kujunenud kindlad põhimõtted, mille järgi toimime praegugi. Klassis puudub täielikult teravajooneline

rühmitumine, puuduvad ka sisetülid. Suurimaks vooruseks on haruldane üksmeel ja samaväärsustunne, sest kunagi meie 19-aastased ei alaväärista 14-aastaste ettepanekuid.

Seltskonnast osavõtu tahet on tublisti. Eriti kui asi puutub pidudesse või referaatidesse koos teiste koolidega, siis on osavõtjaid arvukalt. Samuti tuntakse teatavat huvi kooliürituste vastu, ja TTG ringides võib näha õpilasi juhi kohadelgi.

Meie klassi naiselikkust näitab tugev lobisemisiha, mida on peaaegu võimatu kiskuda juurtega välja. Raske see ju on! Kuidas suudame meie, elavad näitsikud, istuda 45 min. ilma teistele end puistamata; eriti veel siis, kui puudub tunnimeeleolu ja mõttelend hõljub kaugustes. Kui sellele lakkamatule suminale koos mõningate naeruturtsatustega, mis on kuuldavavad kogu klassile, liitub veel kõrgele tasemele arenenud etteütlemine, siis võib see viia pedagoogid meeleheiteni. Klassi motoks on: „Aita ligimesti!”

Palju noorusvärskust peitub meis ka. Kuidagi ei taheta leppida vaheaegadel kooli kitsaste seintega, vaid püütakse aega mööda saata õues. Kevadeti ja sügiseti on see lubatud, aga talvel on sageli nurisemist lume sissekandmise pärast.

Klassi iseloomustab veel see, et peame laialdast kontakti kogu maailmaga, nimelt kirjavahetuse teel. Nii loome jäädavaid sõprussidemeid hõimlastega, kuid ka elanikkudega kaugeil mandreil, nagu on Austraalia, Ameerika jne. Üksikud tunnevad huvi idamaiseigi elu vastu ja omavad korrespondente Indias.

Klassis on domineerival kohal väga andekad õpilased, kuigi ainult üksikud näitavad oma võimeid püsivalt. Suurem

osa õpib üksnes siis, kui häda kõige suurem, ja sellepärast ongi klassi keskmine tase väga kõikum. Kauges minevikus olime uhkelt I kohal, nüüd aga oleme tundnud ka teisest otsast alates I koha olukorda. Praegu ometi suhtume täie energiaga töösse, sest ühiseks sooviks on jätkata ühiselt õpinguid gümnaasiumis.

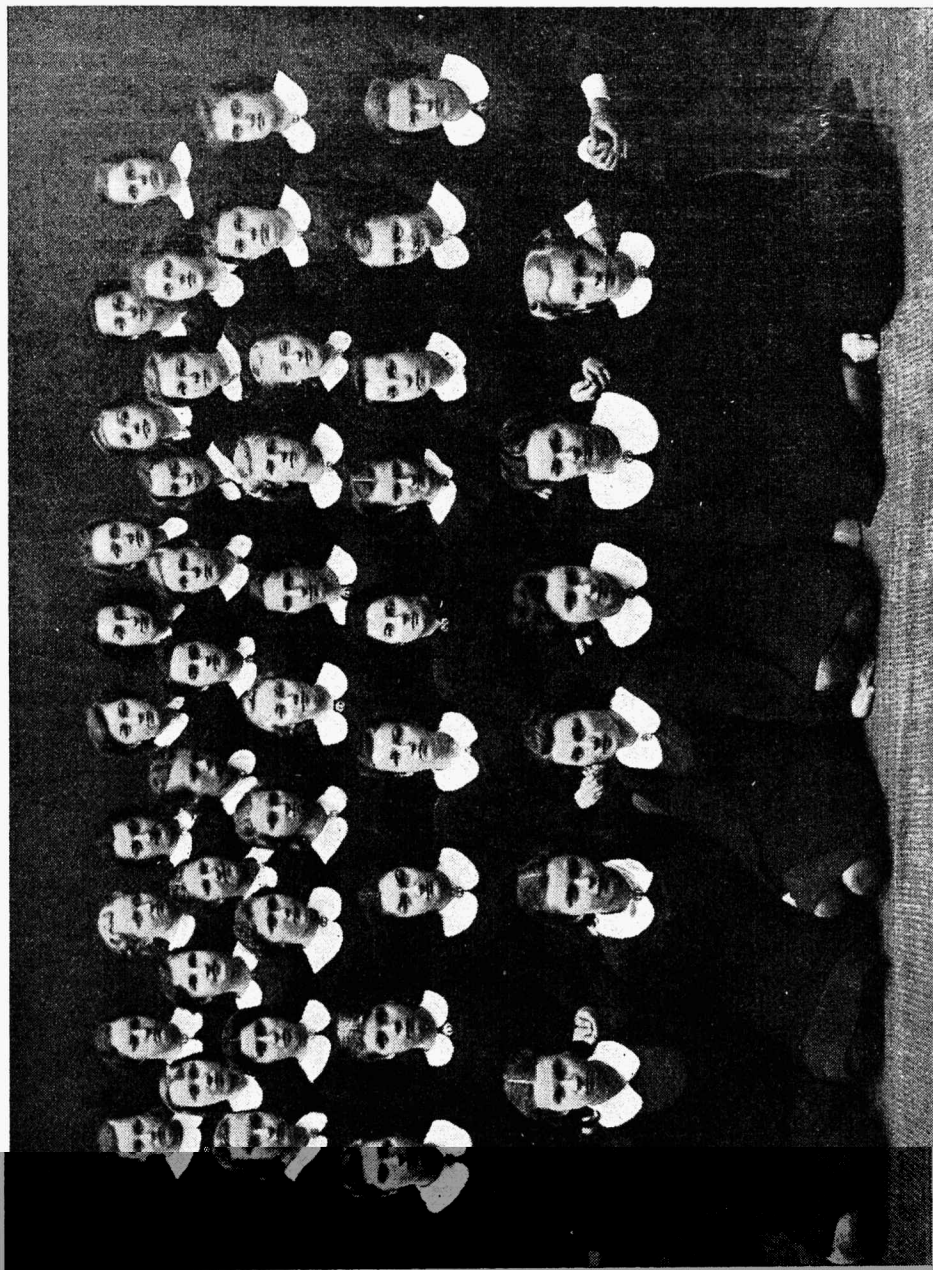
Kas need esialgsed lootused, mis meile pandi, on täidunud, pole võimalik ütelda. Arvatavasti näitavad seda gümnaasiumi eksamid. Igatahes elujõudu ja võimeid meie klassil on.

Abiturientide iseloomustusi.

Liidia Aarde. Satään keskmist kasvu ümmarik tütarlaps. Klassis vaikne ja lahke kaaslane, kes kõigiga hästi läbi saab. Alati enese üle valitsev, mistõttu ei koorma kunagi kaasõpilasi isekate meeleolude ega tujukusega. Talle on iseloomulik ta kõneviis, mis on tasane ja ettevaatlik. Isegi oma rahulolematust avaldab ta vaikselt ja kaalukalt. Liidi tegeleb alati pisitasa millegagi, millest vist tekibki selline mulje, et õpetajate küsimustele vastamine tundub vahel Liidile segavana. Ta on andekas joonistamise ja muusika alal (kus aga poleks mitte vist ülearune suurem järjekindlus). Harrastab hoogsalt kinokäimist. Tulevikus saab tast kindlasti hea perenaine, kuna omab juba nüüd selleks kalduvusi. Eriti praktiline on ta rõivaõmblemise alal.

Juta Adamson. Esimesest pilgust alates flegmaatne tütarlaps. Klassis alati vaikne ja tagasihoidlik, ei lase oma rahu ja tasakaalukust millestki kõi-

Pildil: I rida eest (vasakult paremale): Koidula Mandre, Laine Palu, Valli Kõõra, Meeta Taniloo, Karin Logina, Maimu Juhkason; II rida: Heljo Lepik, Raissa Vissak, Helene Adamtau, Helene Rästa, klassijuhataja Alma Miller, Sigrid Lagastik, Virve Vutt, Aino Männi, Anita Bruus; III rida: Stella Navi, Aino Viirand, Leida Siiloja, Aime Karm, Helle Ambre, Inga Freiberg, Aino Parts, Virve Mõtus, Vaike Brett, Laine Lemming; IV rida: Regina Koha, Silvia Annok, Liidia Aarde, Tiiu Saag, Koidula Lepp, Miralda Sunzel, Helga Vooremaa, Linda Reiman, Evi Laaman; V rida: Asta Nigul, Ädu Kerem, Erika Laine, Kiira Lasberg, Helma Parmson, Inna Kurvits, Juta Adamson, Aino Keskk, Heljo Räisa, Helvi Vedam.

Progümnaasiumi V klass ühes klassijuhatajaga.

gutada. Isegi küsimine ei häiri teda, kuna on alati tunnind ette valmistanud. Kuid vahel üllatab ta humoorikate väljendustega kaaslasti, mida lausub hariulikul vaikselt toonil ja surmtõsise näoga. Totsil pole kunagi aega, sest koolitöö kõrval harrastab ta intensiivselt mitmesuguseid kunsti- ja spordiharusid. Tegelikult on meie klassi parim tantsijatar, kuigi ise seda ei tunnusta. Suved veedab ta tavaliselt kas Pärnus või Narva-Jõesuus, kus ujumise ja päevitamise kõrval õpib mootorrattaga sõitmist ja ei põlga ka jalgsi matkamist. Sügiseti, kui suvised päikesekiired on jäädvustanud ta kehale kohvpruuni kihi, ilmub Totsi kooli ehtsa „neegrina“. Arvatavasti võtab gümnaasium ta järgmisel sügisel vastu.

Helene Adamtau. Tuntud hüüd-nimega Helli ja Nell. Brünnett lühike havaliik tütarlaps, nõtker ja sale. Tants ja film on talle kõik. Suurimat huvi tunneb stepi vastu ja püüab seda ameerikalikku tantsuliiki igati täiendada. Iseloomustavalt paistab silma ta vaba ja temperamentne käitumine, mis on tingitud arvatavasti vene päritolust. Väljendab end grimasside abil, tarvitades sinna juurde külgeharjunud lööksõnu. Seetõttu ongi ta sobivaimaks partneriks Innale, kellega ta nii mõneski suhtes sarnleb. Helli lemmikunistuseks tuleviku suhtes on jätkata tantsuõppimist ja purjetada kord üle „suure lombi“ sinna, kus asub unelmate-riik.

Silvia Allik. Alalise nimega Silly. Tütarlaps, kelle blondjas juus on loomulikult laineline. Klassile on ta veel võrdlemisi võõras, kuna viibib meie keskel alles neljandat kuud. Iseloomu silmapaistavimaks jooneks on optimism ja sellele vastavalt püüab ta kõik takistused naeratades ületada.

Helle Ambre. Heleblond sinisilmaline tütarlaps, kelle pikkust ei saa veel kindlaks määrata, sest ta on parajasti kasvamishoos. Oma õpinguis on ta peenusteni korralik, eriti kui asi puutub joonistamisesse. Suhtumiselt ja meeleolult on Helle muutlik: kord sõbralik,

kord jälle tusane. Tülijalale sattumine temaga on hädaohtlik, sest ega ta naljalt alla anna. Viimasel ajal on ta muutunud järjekindlaks enesepüstitatud rekordide purustajaks võileibade ja saiaide söömise näol. Kuid sellele vaatamata on ta säilitanud saleda joone. Ujumise ja suusatamise kõrval on Helle huvitatud kinost, mida külastab tihti. Arvukat kirjavahetust omab Helle välismaalastega ja sellele kirjavahetusele elab ta südamest kaasa. Ennenägematuid andeid omab ta käsitöö tegemiseks, mis suhtes tulevane kodu näib kujunevat paljutöotavaks.

Silvia Annok. Silvi on lüheldase kasvuga, satään ja otse askeetlikult kõhn tütarlaps. Klassis on ta vaikne ja tagasihoidlik. Talent saksa keele alal, kuid teistes ainetes pole usku oma teadmistes. Käitub enamasti rahulikult ja kindlalt. Iseloomult on ta kinnine. Kõige rohkem teab temast ta sõbratar Liidi.

Vaike Brett. Pruunide ja säravate silmadega lõbus tütarlaps, kellele meeleldi püstitaksime monumendi etteütlemise eest, kui ainult pedagoogid sellega nõustuksid. Sündinud on ta Prantsusmaal, kust on toonud kaasa ka prantslanna temperamentide ja külalislahkuse. Iseloomult on Vaike tasakaalukas ja ei lase end häirida „kõrgema võimu“ poolt, vaid viib pedagoogid eksiteele muheda naeratusega. Eriharrastustest tuleks nimetada sporti, sest ta tegutseb energiliselt klassi võrk- ja korvpalli naiskonnas. Iga võidu kui klassi au puhul tunneb südamest kaasa ja püüab äratada vastavat meeleolu igas klassikaaslases. Sellele aga, kes ei oska kaasa rõõmutada, pöörab ta selja ja üteldes: „Fuhhh!“ sammub edasi. Viimasel ajal on vallutanud midu nii sportlikku tüdrukut tugev tantsukirg ja sageli võib näha teda pidudel.

Anita Bruus. Tütarlaps, kes on alati rõõmsatujuline ja liigub kõikjal, kus aga sünnib midagi põnevat. Anni südames on esiplaanil sport. Ta tegutseb sellega innukalt, olles meie kooli spordiringis juhtival kohal. Üheltki võistluselt

ta ei puudu. Kui ta just ise kaasa ei mängi (mis juhtub küll väga harva), siis vähemalt õhutab ta mängijaid oma ergutavate hüüetega. Klassipäeviku korras-hoid on usaldatud Anni kätte. Selle suure kohustuse on ta õelikult pooleks jaganud oma sõbratari Ainoga. Et Anni sentimentaalne oleks, seda ei saa ütelda, küll aga võib näha tema silmis pisaraid, mis tikuvad põskedele tugeva naeruhoo tõttu. Nagu paljudel teistelgi on Anni tugevaimaks sooviks pääseda gümnaasiumi läbi selle kitsaste väravate.

Inga Freiberg. Inga on lõuna-maise välimusega elav tütarlaps. Ta suhtub õppetöösse väga tõsiselt ja on üks klassi vähestest cum laude'dest. Peale koolitöö õpib ta muusikakooli klaveriklassis ja täiendab end võõrkeeltes, milledest valdab saksa, inglise, prantsuse ja vene keelt. Suvevaheajad armastab ta veeta Inglismaal, kus viibib suvekoolis ja külastab supelrandu. Inga tähtsust tõstab veel see, et ta on isiklikult näinud Inglise kuningat Georg VI-dat ja Derby'l viibinud. Peale ülalmainitu on Inga huvialadeks veel võimlemine ja sport. Tänavu on neile liitunud koguni tants, ja sageli võib Inga näha pidudel kindla partneriga. Oma õpinguid kavatseb ta jätkata sama püsivalt ka kooliastme järgmises instantsis.

Maaimu Juhkason. Juku on valkjasblond tütarlaps. Iseloomult on ta võrdlemisi avameelne, kuigi omab veidi kriitiseerivat maailmavaadet, mille põhjustajaks võib olla ka kaudne soome päritolu. Õppimisesse suhtub ta hoolikalt, eriti kevadeti. Mitu aastat on ta järjekindlalt õppinud lavatantsu heade tagajärgedega, ja see näibki olevat kujunenud ta erialaks. Viimasel ajal on Jukule kamm armsaks muutunud ja ta ei lahku sellest tundidekski, sest ega pole naljasi korras hoida tänapäeva soengut. Tulevikukavatsuseks on siirduda teatrikooli, juhul kui gümnaasiumi väravad osutuvad läbipääsmatuks.

Aime Karm. Meie klassi põline priimus on heledate juustega ja tõsise ilmeaga tütarlaps, kel jätkub küllaltki tah-

tejõudu säilitada oma põhimõtteid. Tema iseloomu kohta võib ütelda, et tal on haruldaselt tugev enesekriitika, mispärast pole ta kunagi rahul enda tehtud tööga. Elu on ta aga õppinud tundma üsna põhjalikult kõige hea ja halvaga, mis on päris üllatav, sest tavaliselt tema vanuses ei osata otsustada ühegi küsimuse üle kainelt. Temal on aga teatud seisukohti, näiteks on ta fanaatiline karsklane. Kohusetunne on Aimeil väga arenenud, eriti kui päevakorral on ühiskondlikud huvid. Muidu ta just jutukas pole, kui aga aidata teda sobiva teema leidmisel, siis vaidleb ta meelsasti. Aime lemmikharrastuseks on muusika, millesse on täielikult süvenenud. Ta omab ka meie klassi parima klaverimängija tiitlit. Peale selle tunneb ta suurt huvi kirjanduse ja kunsti vastu, alates viimaste ajaloost. Ta on järjekindlamaid kontsertide ja kunstinäituste külastajaid. Tulevikukavatsustes pole veel jõudnud kindlale otsusele, kuna on huvitatud mitmesugustest aladest.

Ädu Kerem. Pehmete näojoontega intelligentne tütarlaps. Klassis äratab tähelepanu oma hoolika ja järjekindla õppimisega, mis pole jäänud tulemusteta — ta kuulub klassi cum laude õpilaste hulka. Kaasõpilastesse tundub ta suhtuvat veidi pealiskaudselt, kuid ei keela seletusi mõne raske õpitüki juures. Koolis ta end energiliselt ei avalda, mistõttu ta iseloomuomadused silma ei torka. Mainida võiks siiski kenakest kangekaelsust, mis ilmneb arvamiste ja harjumuste muutmatust kinnipidamisest. Ädu südame lähedal seisab loodus. Kodukohas Palamusel on ta hoole alla usaldatud kassikasvatus. Ühtlasi on ta huvitatud käsitööst ja majapidamissaladustest, mispärast töötab saada heaks pere-naiseks. Ädu nõrkuseks on teatavad perekondlikud koosviibimised, milledest hiljem on palju sosistada oma sõbratridega. Pidusid külastades harrastab stabiilsust partnerite suhtes. Enesest mõistetavalt siirdub ta gümnaasiumi edasi õppima.

Aino Kes k. Omapärase häälekõ-

laga ja suurte hingeliste silmadega tütarlaps, kelle suurimaks vooruseks on kiire kohanemisvõime. Viibides Tartus alles esimest aastat, omab küllaltki arvu- kat tutvusringkonda. Klassis sulas ta juba esimesil päevil meie hulka. Ainuke, millega ta harjuda ei suuda, on mõni keelav määrus. Kui siis selle tõttu tuleb temal või mõnel teisel pedagoogidega sekkeldusi, on see asi, mis viib ta muidu nii kõrgelseisva tuju allapoole nullpunkti. Eriti armastab ta kõrgeid kontsi ja lühikesi kleite ja ei unusta ka oma välimu- sele tähelepanu pööramast. Õpib võrd- lemisi hoolikalt. Jalutab palju väljas ja on üks järjekindlamatest pidude külas- tajatest.

R e g i n a K o h a. Tuntud vaid Rekuna. Sirgete blondjuustega saledavõitu tütar- laps. Klassis käitub ta äärmiselt tagasi- hoidlikult, kuid täidab oma kohustusi väga täpselt. Iseloomult on ta lahke ja abivalmis, olgugi et kergesti ärrituv. Ta on olnud kogu kooliaja meie kassameistri paremaks käeks. Tema erihuvidest võib ütelda seda, et ta armastab mängida ma- let ja on tuline Paul Kerese pooldaja. Reku on ka huvitatud spordist ja talvel viibib ta kõik võimalikud hetked uisku- del. Suvel on ta aga järjekindel ujulas käija, kus peale ujumise harrastab näi- data oma võimeid rõngastel. Reku elab looduslikult väga ilusas kohas, nimelt bo- taanika-aias. Seepärast armastab ta väga loodust ja valib vist elukutsegi, mis oleks loodusega seoses.

I n n a K u r v i t s. Meie klassi „filmi- teadlaseks“ on Inna, hüüdnimega Juue. Ta ovaalset nägu ümbritsevad vallatutes- se lokkidesse kammitud tumedad juuksed (millede üle pedagoogidel on sageli nuri- seda). Näos äratavad tähelepanu ilmekad tumesinised silmad. Inna suurimaks unis- tuseks on Ameerika koos oma salapärase võludega. Sellest on tingitud ta ameerika- liik hüüdnimigi. Praegu on tal ülimalt ka- vatsuseks sõlmida kirjavahetus Max Fac- tor'iga, et saada vajalikke teadmisi kos- meetiliste piasjajade kohta. Klassis käitub ta haruldaselt vabalt ja hüüab alati just seda, mis tal pähe tuleb. Juue on väga avameelne: ütleb kohe, mida mõtleb, ja

sellepärast on võimatu arvestada tema märkusi, sest need on tingitud meeleolu- dest, mis muidugi kiiresti vahelduvad. Ta on üsna andekas tüdruk, kuid õpib üks- nes siis, kui häda on kõige suurem ja pole teist pääseteed. Sageli klass ei mõista teda ja siis püüab ta end väljen- dada loetlematute grimasside abil, nii et teda võiks küll õigusega nimetada meie klassi „grimasside kuningannaks“. Üldi- selt on ta äärmiselt laialivalguv. Tulevi- kus kavatab hästi palju reisida ja läbida ka Ameerika (et rahuldada oma liikumis- tungi).

V a l l i K õ ö r a. Pikk ja sihvakas, painduv, veidi hõljuvate liigutustega tü- tarlaps, kes ei armasta tormata, vaid lii- gub alati parajas tempos. Ta on huvita- tud väga Inglismaast ja kõigest, mis vii- masega kuidagi seoses võib olla. Peale jõule on ta õppimises tublikti korraliku- maks muutunud ja jätnud tagaplaanile peod, kus oli väga otsitud ja eelistatud tantsupartner. Klassielust võtab osa pas- siivselt, rohkem tegeleb ta Karini ja Miki seltsis, kuid needki on väga vaiksed Valli tuleviku suhtes.

E v i L a a m a n. Kuldblondide juus- tega ja sihvaka kasvuga tütarlaps. Tema on neist üksikuist, keda salongtants ei huvita. Kirjandite ja romaanide kirjutami- ses näitab ta suurt andekust ja see aja- viide pakub talle vastava meeleolu puhul täielikku naudingut. Harva näeb Efat is- tumas ilma joonistamata. Tema erialaks on joonistada mikroskoobilisi inimesi. Efa on iseloomult pisut jonnakas ja tuju- kas, kuid oskab peita neid omadusi lahke naeratuse taha. On haruldane unistaja suurest õnnest ja kättesaadamatust as- just. Tulevikukavatsused on veel tume- dad, kuna oma kõikuva iseloomu tõttu pole jõudnud kindlale otsusele.

S i g r i d L a g a s t i k. Sigi on kitsa näoga pruunisilmaline tütarlaps, kelle soeng on alati eeskujulikus korras. Õppi- mise kõrval, milles ta klassi esirinnas sammub, on tal palju huvialasid. Vooru- seks on leida igas asjas midagi huvita- vat ja uskuda, et ükski asi pole põnev- seta. Parimat sõbratari tal pole, seepärast saab hästi läbi kõigiga ja on võitnud pal-

Nora Eichenbaum.

Kevad on saabunud.

jude usalduse, mille suhtes käitub ausalt. Alati on tal palju rääkida nii elulisil kui ka teaduslikel teemadel. Ta oskab teisiigi kaasa tömmata kõnelusse, mis on ta armsaim ajaviide. Kinodes ei armasta Sigi aega surnuks lüüa, küll aga külastab sageli teatrit ja kontserte. Vaba aega kasutab ta talvel suusatamiseks ja pidudel käimiseks, suvel harrastab ujumist ja matkamist. Peale selle tegutseb ta agaralt kaasa kodutütarde ringis, olles seal juhi kohal. Tulevikukavatsuseks on jätkata oma õpinguid gümnaasiumis ja hankida võimalikult palju teadmisi, et olla küllaldaselt ette valmistatud üldsuse teenistuseks.

Erika Laine. Et heal lapsel on mitu nime, siis hüütakse ka teda Rikiks, Bertaks ja Nõpsiks. Riki on heasüdameline ja emalik blondiin, kes hoolitseb ennastohverdavalt teiste mugavuste eest. Miski ei suuda Riki alatist lahket ja head tuju rikkuda. Muuseas on Riki meie klassi agaramaid teatrikülastajaid. Peale selle tunneb ta huvi ka suusa- ja kelguspordi vastu. Üldiselt on Nõps tore kaaslane, kelle seltsis pole kunagi igav.

Kiira Lasberg. Venelanna temperamenti ja viimistletud esinemist omab hiljuti meie keskele tulnud Kiira. Ta hoolitseb erilise hellusega oma välimuse eest. Klassis tal häid sõbratare pole. Ta püüab läbida üksinda klassimiljööd ja saavutada maksimaalseid tagajärgi. Korraliku õppimise kõrval harrastab ta ka pidusid ja tantse.

Laine Lemming. Pikim tüdruk meie klassis on Laine Lemming. Tal on aasialik välimus ja ta tundub tagasihoidlikuna. Laine kohta aga sobib väljend: „Vaga vesi, sügav põhi!“ Sest kui teda rohkem tunda, siis võib ütelda, et ta on haruldaselt lõbus ja sõbralik kaaslane, kel on südame lähedane teiste häälolu. Klassi poolt on Laine armastatud, sest tema püüab igati ligimest aidata, eriti siis, kui viimane vastab. Õppetöö kõrval tegutseb ta energiliselt spordialal, olles meie naiskonna kapten. Häid tagajärgi on ta saavutanud kõrgushüppes ja pika maa jooksus, olles mõlemas klassi parim. Tantsusse suhtub aga passiivselt ja

pidudel ei näe teda peaaegu kunagi. Tulevikukavatsuseks on Laine edasi õppida kuni arsti kutsetunnistuse saavutamiseni.

Heljo Lepik. Tütarlaps, kellest pole kõnelda mitte midagi laitvat, on Heljo Lepik. Pedagoogidele ei ole ta kunagi südamevalu valmistanud, kuna ta on väga edasipüüdlilik ja koondab tundides kogu oma tähelepanu õppetööle. Kooliüritusist võtab Heljo harva osa, sest on seotud õhtupoolikuti mitmesuguste eratundidega. Viimasel ajal on ta teinud tunduvaid edusamme klaverimängus, mis on ta kõitvaimaks tegevuseks. Ühtlasi on ta kirjavahetuses suure hulga välismaa õpilastega. Tulevikukavatsustest vaikib, kuna pole veel püstitanud enesele kindlat eesmärki.

Koidula Lepp. Õrnade näojoonte ja klaarkahvatu jumega mustajuukse-line näitsik. Korraliku välimuse kõrval pöörab suurt tähelepanu oma soengule. Et moodsad soengud oma keerulisusega moodustavad tundmatu maailma tavali-sele surelikule, siis on enamasti igal võimalikul juhul meie klassi asjatundjad ametis Koidukese frisuuri kallal. Muuseas on Koidu lähedalt seoses klassi domineerivate jutuaajajatega. Lahutamatu on ta sõbratarist Maimost, ehkki vahel tülitsevad kõvasti millegi üle. Kes teab, kas mõtete lahkumine on pidude või trefneristide pärast? Kuuldavasti kavatseb Koidu sügisel jäädavalt pealinna siirduda.

Karin Logina. Võrdlemisi tagasihoidlik tütarlaps, kes täielikult on enesesse kiindunud nii koolis kui ka väljaspool kooli. Rohkem on ta tuntud oma sõbrataride Miki ja Valli poolt. Niipalju oleks siiski ütelda, et võtab õppetööd tõsiselt. Oma vaba aja veedab aga meel-sasti lugedes ja kinos käies. Võib-olla saab temast kord tulevikus farmatsöit.

Koidula Mandre. Mustajuukse-line tütarlaps, pärit Võrust, kust toonud kaasa pisut aksentueeruva kõneviisi. Oma unelmais viibib ta sageli Vana-Nursis, kust on mällu jäänud palju õnnelikke sündmusi. Linnamiljööga pole ta veel suutnud kohaneda, sest Koidu ei saa uskuda, et on jäädavalt kistud eemale armsaks saanud kodukohast. Muu hulgas on vai-

mustatud kirjavahetusest välismaadega, millega tegeleb intensiivselt. Tulevikukavatsustele pole Koidul veel aega olnud mõelda, sest esialgu on küllalt tegemist, et õhkkonnavahetusega harjuda.

Virve Mõtus. Klassi noorima ja pisima õpilasena hellitatakse teda kui pesamuna. Tõsi, ta on haruldaselt armas tütarlaps oma kahe tumblondi palmikuga seljal, mis on ainukesed klassis. Õpilaste seas näib ta aravõitu, aga sõbrataride Inga ja Aino keskel on pühitud eemale kõik kartus, ja Virvekesse jutulõnga võib kulda sääl üsna soravasti jooksvat. Õpingud on suurima tähtsusega ta silmis ja neisse suhtub ta niisama tõsiselt kui ta sõbrataridki. Talvel olevat Virve lõbudeks kelgutamine ja edusamme tegevate ka suusatamises. Tulevikukavatsusi ta igaihele ei avalda, Inga ja Aino aga väidavad, et unistuseks olevat advokatuur.

Aino Männi. Hüüdnimega „Väike Männi“. Kuulub klassi väiksemate ja nooremate õppurite hulka. Koollitööd armastab ta teha korralikult ja täpselt. Ületamatult on ta joonestamises. Oma soengu ja rõivastusega ei jäta ta vormi suhtes midagi soovida. Aino eriharrastustest võiks nimetada muusikat, sest ta on süvenenud põhjalikult klaverimängusse ja saavutab selles häid tagajärgi. Sport huvitab teda ka, eriti võimlemine. Lahutamatuks kaaslaseks on Aino sõbratar Annile, kellega koos on alati põhjust naerda ja mürada. Kuid vallatused on talle andeks antavad ta nooruse tõttu. Tulevikuunistus: saada kord võimlemisõpetajaks.

Stella Navi. Alatine meie klassi varahoidja, kes on saanud hakkama oma kohustustega hiilgavalt. Olgugi et Stella hääl pole kunagi käskiv, vaid pigem paluv, õiendavad kõik oma võlakohustused tema järjekindlate nõudmistele peale. Tema hivialgas on sport. Väljaspool kooli käib ta veel võimlemas. Stella kuulub nende väheste hulka, kes on sooritanud spordimärgikatsed ja kannab uhkusega oma märki, miskipärast aga mantli krae all. Klassi võrk- kui ka korvpalli-naiskonnas on ta tugevaks mängijaks. Talvel meeldib talle viibida uisuteel koos sõbratar Re-

kuga ja püüda saavutada veelgi paremaid tagajärgi. Peale kõige on Stella välja-paistvate annetega perenaine. Samuti näitab ta andekust võõrkeeltes. Tulevikukavatsuseks on õppida arstiks.

Asta Nigul. Vaikne ja häbelik tütarlaps, kelle põsed võivad punaseks värvuda pisimagi ärevuse korral. Klassikaaslastele on ta vähe tuntud, olgugi et kuulub meie klassi „raudvara“ hulka. Klassielust ta suurt osa ei võta, kuid protesti ka kunagi ei avalda. Näitab suurt huvi õppetöö vastu, milles püüab saavutada häid resultate. Eriti matemaatikas võib juhtuda vahel, et teab ainult Asta, kuidas lahendada keerukat ülesannet kõige kergemini. Kodukohas maal huvituvat ta ka majapidamisest.

Laine Palu. Laine on selline tütarlaps, kes esmaspäeviti maalt tulnuna kõnib pööraselt salapärase naeratusega ringi. Kui keegi juhtub küsima, mis tulemas on, siis teeb ta enda veelgi salapärasemaks ja vahest pigistab silmadki kinni. Ei tea, kas talle maaõhk nii rahutuks tegevalt mõjub või on sääl muud tegurid mängus. Laine enese jutu järgi veedab ta tulevikus kõik päevad maal, sest gümnaasium ei näi talle suuremat huvi pakuvat.

Helma Parmson. Klassis omab ainulaadset kuldpunast kahupead sirge rühiga tüdruk Helma. Ta on silmapaistev korvpallimängija ja üle kooli innukamaid sportlasi. Spordi kõrval, millega tegeleb ihu ja hingega, huvitab teda veel kirjan-dus. Väikesel viisil töötab ka meie „TTG“ juures. Üldse on Helma väga töökas (ka õppetöös) ja omab seetõttu haruldast isu. Kõnemeheena on ta juba vilunud, sest ta on kahel korral osa võtnud kõnevõistlustest ja mitu korda aktustel rääkinud õige hääde tulemustega. Suurimaks sooviks tuleviku suhtes on kehakasvatuse instituudi kaudu omandada võimlemisõpetaja kutse.

Aino Parts. Blond tütarlaps valkja naeratleva näo ja hallide silmadega, olles seega puhaustverd eestlase tüüp. Samuti on lugu ta iseloomugagi. Klassis paistab vaiksena ja endasse süvenenuna (rohkem juttu on siiski sõbrataride Inga ja Vir-

vega), kuid tõeliselt on lõbus ja tore kaaslane. Asjalik õpinguis, kus saavutab häid resultate. Erilist silmapaistvust omab matemaatikas.

Leida Plaksi. Teda on hakatud hüüdma Anniks. Vastse juurdetulijana pole kõik ta iseloomujooned ja harrastused tuntud. Selleks mõjuvad kaasa ka ta erilised vaated ja võitlused nende eest. Põhiloomult paistab Anni olevatunistaja. Eraelus on ta lähedalt seotud kirikuga. Praegu omab klassis ainukesena leeriskäinu tiitlit. Anni on üks neist, kes ei taha minna edasi õppima gümnaasiumi nagu ta sõbranna Raissagi.

Linda Reiman. Välimuselt ebatavaline tütarlaps: blondiin pruunide silmadega. Nii eraolemisel kui ka ametlikus korras elavaloomuline ja sõnarohke. Oma kohuseid täidab ta ainult niipalju, kui formaalsus nõuab, mitte rohkem ega vähem. Temas peitub küllaltki teravmeelust, millega üllatab kaaslasi. Sõbratare vahetab üsna tihti. Praegusel juhul näib olevat liitunud Helgaga, kellega on palju rääkida ja vahetada kummalisi pilke. Eriharrastuseks on talvel uisutamine, kuna suvel võib teda näha ujulas. On vaimustatud kinosisustumisest, kuid ühtlasi ka tantsupõrandast. Edaspidiseks kavatsuseks on jätkata õpinguid seminaris, kus plaanitakse pöörata rohkem tähelepanu õppetööle.

Heljo Räisa. Tütarlaps, kelle pruunid juuksed moodustavad nägusad lained, on Heljo. Tema kahvatuvõitu näole annavad ilmekust kaarjad tumedad kuldunud ja selged silmad. Ta iseloomustavaimaks omaduseks on naeratus, mille taha võib peita kõik oma tunded. Heljo suurimaks sooviks on elada kõigiga rahujalal; kui aga juhtub midagi häirivat, siis rikub see tema meeleolu ja võib tuua silmi pisaraidki. Muidu tundub ta olevat iseloomult võrdlemisi kinnine, jättes suurema osa vaid enesele. Kaaslaste vastu on Heljo alati lahke ja püüab aidata kõiki. Ta on ka haruldaset muusikaalne, aga tal peaks olema rohkem tahtejõudu, et saavutada paremaid tagajärgi. Tulevikukavatsuseks on siirduda seminaris, et omandada õpetajakutse.

Helene Rästa. Leeni on läbi ja läbi tore tüdruk. Klassivanema rasked kohustused on juba mitmekordselt usaldatud ta kindlatesse kättesse. Nendega on ta ka ideaalselt toime tulnud. Üldiselt on tal haruldaset kindel iseloom, mida täiendavad veel seltskonnas liikumise tõttu avar silmaring ja daamilikud kombid. Julge esinemisega ja hea kõneandega on tal alati võimalik pedagoogidele selgitada klassi soove. Oma suurejoonelisuse juures ta suurt tähelepanu pisiastjadele ei pööra, vaid haarab kogu asja tervikuliselt. Kui aga on päevakorras kogu klassi huvid, siis leiab ta üllatavaid detaile ja kaitseb neid agaralt. Voores on Leenile see, et ta ei vihastu pea-aegu kunagi ega klatsi kedagi, mispärast pöörduvad kaaslased tihti nõu küsivalt tema poole, ja alati aitab ta leida kuldse kesktee. Meelsasti külastab Leeni teatrit, kontserte ja kinosid. Pidades käib harva ja needki vähesed korrad kindla partneriga.

Tiiu Saag. Tiiu on silmapaistev oma heldusega võileibade jagamisel sõbrataride vahel. Ta on alati äärmiselt vastutulelik ja abivalmis ja tal on täiesti võimatu kellegi palve rahuldamisest keelduda. Ka on Tiiule omane suur otsekohesus ja avameelsus (vahel tundub, et isegi kergeusklikkus). Kuna ta on väga tundeline ja veidi sentimentaalne tütarlaps, siis võtab ta kogu maailma elu südamesse. Kuid oma avameelsuse tõttu puistab ta seda tihti välja, eriti oma sõbrataridele. Ädule, kellega on palju ühiseid tuttavaid ja mälestusi ja kes siis teda hädas lohutab. Ja varsti on Tiiuke jälle päikesepaisteline kaaslane, kel on ununenud kõik südamevalud. Õppeainete kõrval, milledest teda köidab eriti ajalugu, harrastab ta hoolikalt klaverimängu ja laulu, sest ta omab meeldivakõlalist lauluhäält.

Leida Siiloja. Tagasihoidlik tütarlaps, kelle kodukoht asub Peipsi voo-gude lähedal. Klassiüritused tunduvad talle tähtsusetutena ja seepärast hoiab ta neist eemale. Koolis on ta väga vaikne, kuid väljaspool kooli palju vabamalt käituv ja rõõmus „kamraad“. Eriliseks nau-

dinguks olevat tal portfelliga prome-
neerida liiklemismäärusist kinni pida-
des (et jätta paremat muljet). Hoolikalt
teeb ta käsitööd ja ei põlga ka raamatute
lugemist. Tulevikukavastustest vaikib.

Miralda Sunzel. See kavala nae-
ratusega tütarlaps kuulub hiljem tulnute
perre. Ta ei taha hästi nõustuda meie
klassi põhimõtete ja harjumustega. See-
pärast pole ta huvitatud klassielust ega
võta sellest osa. Kuid samuti vaikib ta
salapäraselt ka iseenese harrastustest ja
tulevikukavadest. Kuuldavasti armastab
Milvi vabal ajal huvitavaid ja põnevaid
jutte lugeda.

Meeta Taniloo. Meeldiv ja süm-
paatne tütarlaps, nimetatud ka Mikiks
(rohkem küll sõbrataride kui üldsuse
poolt). Klassis Miki end kuuldavalt ei
avalda, osalt ka sellepärast, et omab
vaikset häält. Arvatavasti toimub see
Valli või Karini seltsis aktiivsemalt. Eri-
harrastuseks on tal juttude lugemine.
Üldiselt jääb mulje, et Mikile on elu hu-
vitavam väljaspool kooli, eriti maal, kus
armastab ujuda ja päevitada.

Helvi Vedam. Kõnnib klassis kau-
nis palju ringi, aga ometi pole suutnud
veel koduneda meie klassis selle aasta
jooksul, kus seisab esmakordselt nimesi-
ikus. Lähemate sõbrataride keskel on
tuntud elava kaaslasena, kusjuures siiski
on veidi äkiline. Naabritele on kasulik
osava abistajana vastamise ajal, kuna ta
„üleajateenijana“ omab põhjalikke tead-
misi.

Aino Viirand. Klassis tuntud Not-
su nimetusega. Nuku välimusega brunett
tujukas tütarlaps, kes on jäänud klassile
siiski võrdlemisi võõraks, olgugi et on
viibinud meie keskel algusest alates.
Klassis käitub ta tagasihoidlikult ja ei
tõmba kunagi enesele tähelepanu. Samuti
pole tal ka nii häid sõbratare, kes võiksid
anda ta kohta lähemat informatsiooni.
Talvel veedab ta vaba aja uisuteel, olles
osavamaid uisutajaid. Viimasel ajal näib
tegelevat rohkem õppetööga. Arvatavasti
tahab pääseda gümnaasiumi.

Maimo Villemson. Vaikseks ja
tõsiseks klassikaaslaseks on Maimo, kes
suurima tähelepanuga on kiindunud õppe-
tõesse. Eriti on ta huvitatud loodustea-

duslikest aineist. Koolis on lahutamatuks
kaaslaseks Koidule, kellega on alati mil-
legi üle sosistada. Maimo ei armasta
linnaelu, vaid meelsamini viibib maal,
kust on ka pärit.

Raiissa Vissak. On üks neist vä-
hestest lauljataridest meie klassis, kes
võiks käia Miliza Korjuse jälgedes, kui
ta oma haruldasele häälele rohkem tä-
helepanu pööraks. Tema sõbratar hüüab
teda Milviks. Iseloomult on sinisilmaline
Milvi võrdlemisi kinnine ja suur unistaja,
kes püüab kujutleda kõike hääs valgu-
ses. Teiste kaasõpilastega palju läbi ei
käi, välja arvatud Anni, kellest on lahu-
tamatu ka väljaspool kooli.

Helga Vooremaa. Helga plasti-
listel õlgadel lasuvad korravalvuri ras-
ked kohustused. Ta püüab oma „valvsa
silmaga“ vaadata kõikjale kaugele ja see-
tõttu tunnevad ta lähedased naabrid en-
did nagu kaitseingli selja taga. Saksa
keele tundides on Helga asendamatu suu-
rus, sest klassitööde ajal valgustab ta lah-
kesti kogu ümbrust. Õpib vabal ajal oma
lõbuks prantsuse keelt ja plastikat. Meel-
sasti veedaks ta kogu elu uiskudel, kuid
et see kahjaks võimatu on, siis viibib ta
kõik talvepäevad uisuteel.

Virve Vutt. Virry on tumedajuuk-
seline temperamentne tütarlaps, kelle
tahtmine on ta taevariik. Ta üllatab kaas-
lasi oma tujudega, mida keegi ei oska
ette aimatagi. Sellegipärast meeldib ta
kõigile oma lõbususe ja heasüdamluse
poolest. Ta on küllaltki mitmekülgne:
omab ilusakõlalist lauluhäält, mängib suu-
pilli, on kirjavahetuses välismaa õpilas-
tega, tegeleb gaidlusega, suveti on vai-
mumstatud rattasõidust ja talvel külastab
järjekindlalt pidusid. Tulevikus kavatseb
saada eeskujulikuks perenaiseks, millele
näitab praegugi kalduvust.

Leida Võsu. Kui kedagi rõhuvad
rahamured, siis pöörduv ta Leitsi poole,
sest tema ei jäta juba kunagi aitamata.
Samuti kuulab ta heameelega teiste muid
hädasid ja seiklusi. Viimasel ajal on ta
liitunud Helmaga, kellega näivad neil ole-
vat ühised põhimõtted mitmeski suhtes.
Leits kuulub ka nende tütarlaste hulka,
kes pööravad tähelepanu nii õppetööle

kui ka puhkusele. Oma tervise eest hoolitsedes laseb ta oma silmil puhata rohelisel värvil.

Reaalkooli III kl. üldiseloomustus.

Klass — tulise temperamendiga ja ometi sügavalt töökas. Härra klassijuhataja sõnadega „tubli“. Kolme lühikese aasta jooksul oleme märkamatult üksteisele lähenenud ja praegu moodustame ühise sõprade-terviku, R III klassi.

Juba klassi haruldane koosseis annab klassile ilmet: pool klassi on maa-, pool linnatüdrukuid. Ja üks on Saksamaalt. Maa- ja linnatüdrukud on omavahel suurimad sõbrad ja nad omistavad suurt huvi kummagi elule.

Kolm aastat õppetööd! Oleme töötanud iseene pärast ja oleme töötanud ka üksteise pärast, nähes üksteise tööindu, pingutusi ja vahel raskusigi. Miks ei peaks siis minagi vaeva nägema, mõtleme.

Klass on palju muutunud esimesest aastust saadik. Oleme muutunud, tunneme seda ise ja seda tunnevad ka kõik kooliõed — äkki. Oleme saanud natuke vanemaks, natuke tõsisemaks ja targemaks. Oma väikesed egoistlikud omadused oleme kaotanud juba esimese klassi läve taha. Õigupoolest oli see kooli vahemaa meie iseloomude kujunemise aeg.

Meie klassis on palju andekaid, temperamentseid ja omapäraseid isiksusi. On õpilasi ka kunstiliste kalduvustega, eriti muusikas. Kooli väljapaistvamad sportlased on meie klassist. Damineerivama osa klassist moodustavad eluröömsad tüdrukud, kes korralikult õpivad ja praegu suure enesekindlusega gümnaasiumi võistluseksamiks valmistuvad. Meil on

ka väga hoolsaid ja andekaid õpilasi ja me oleme uhked oma klassi cum laude-dele. Klassil on eri huvisid väljaspool õppetöödki. Õpilasaritustest õhtupoolt võetakse osa tagasihoidlikult. Tegevam ollakse oma klassi suhtes. Sel ja eelmisel aastal ilmunud klassi ajakiri on meie suurimaks koostöö tulemuseks.

Nii klassiõhtud kui ka muud tulised ja ohtlikud üritused õnnestuvad alati klassi elavuse, tarmukuse ja lõbususe tõttu. Kuvialadeks klassil on kirjandus ja sport. Loetakse peamiselt ilukirjandust ja erilise valikuta kõike. Paljud õpilased peavad elavat kirjavahetust soome, inglise ja saksa õpilastega.

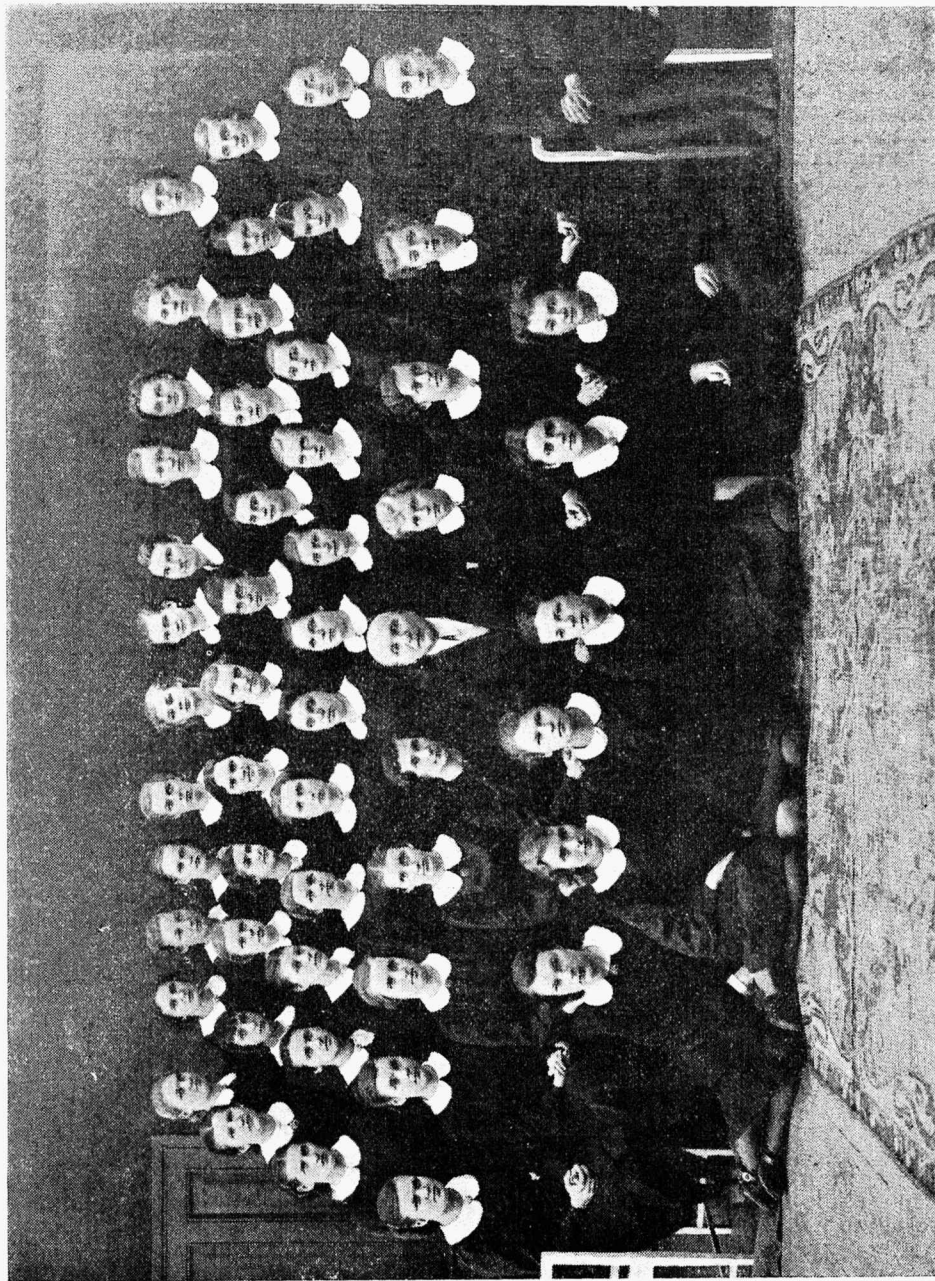
Meie klass ei hiilga suurte saavutustega ega evi väljapaistvat andekust, kuid ta on töökas ja eluröömus. Täie vastutustundega otsustame tänavu kevadel oma saatuse.

Abiturientide iseloomustusi.

Mia on sale blondi pääga tütarlaps, kes niihästi õpilasnimistus kui ka vallatustes on esimene klassis. Ta harrastab lava-, samuti ka salongtantsu, olles otsitav partner pidudel. Innukas sportija. Harrastab ka kõnekunsti. Viimast eriti tundides, mistõttu on mõnegi õpetaja „kirstunaelaks“. Üldiselt on ta sõbralik ja lahke tütarlaps. Tegev kodutütarde organisatsioonis. (Ariko.)

Tumedasilmaline ja tumedajuukseline elava iseloomuga tütarlaps „Boka“ on klassis tuntud „elukutselise“ saksa ja inglise keeles jutustada antud tekstide lühendite kirjutajana, mida meelsasti laenab ka „tumedatele“. Rikastab klassi sõnavara uute ja haruldaste lööksõna-

Pildil: I rida eest (vasakult paremale): Marta Vares, Aino Vaga, Endla Kakk, Ellen Laan, Hilja Rütli, Hilja Viira; II rida: Ella Rand, Linda Kolga, Vilma Rinaldi, Hilda Müller, klassijuhatajad Alice Soll ja Eduard Merits, Hilja Kangro, Endla Toom, Mia Ariko, Astra Heinlaid; III rida: Aino Kivistik, Juta Kaik, Mia Jõgiste, Linda Müür, Adele Grossmann, Endla Tilga, Helga Saar, Õie Kiratar, Laine Sillaste, Silvia Vellama, Maimu Virks, Anita Reeben; IV rida: Astrid Villup, Tamara Klein, Virve Tigane, Ofelia Elvere, Alma Sonn, Hilja Närska, Laine Bock, Salme Kuusik, Maimu Hallisk, Maimu Kull, Laine Pehka; V rida: Maimu Suits, Aino Laanemaa, Helgi Hanson, Aino Piirpää, Maimu Kõks, Evi Maiste, Ilme Helmeste, Keete Haberland, Virve Roonurm, Lea Viira, Erna Vahkal, Ira Kamradis.

Realkooli III klass ühes klassijuhatajatega.

dega. Lööb igale tembule kaasa, mis ei kosta pedagoogide kõrvu. Enne tunde võib sageli kuulda teda klassile propageerimas mõnd uut hädaabinõu pedagoogide vastu. Endast räägib ta vähe, kuid soovastu teab ta teistest seda rohkem. (Bock.)

O fi on küll lühim tüdruk klassis, kuid oma elavuse poolest nii mõnestki kaaslasest üle. Süüdi töö peale, nobe vaidlema ja protesteerimagi. Meie klassi paremaid lauljaid. Harrastab eriti käsitööd, mida teeb ka vahetundidel. See tõttu on mõnelgi tekkinud pisike „kahtlus“. Võtab agaralt osa klassiüritustest. (Elvere.)

A di on temperamentne sinisilmaline tütarlaps. Laulab ja tantsib hästi. Heasüdameline ja avameelne. Ütleb alati, mida mõtleb, aga ega see kunagi solva, tekitab küll naeru. On ettevõtlik ja igas asjas kergesti vaimustuv. Ei jää kunagi vaikselt pealtvaatajaks, vaid lööb igale asjale julgusti kaasa. Käib tihti kinos, kuid ei tea veel, kus asub kino kassa. Varem kuulus gaidide juhtide hulka. (Grossmann.)

Keete — sel aastal meie hulka tulnud vaikne tütarlaps. Õpib hoolega, saab kõigiga hästi läbi ja katsub võimalikult tähelepanematuks jääda. Arvatavasti läheb gümnaasiumi edasi õppima. (Haberland.)

Maimul ei ole kunagi kellegi jaoks ühtegi halba sõna, ikka ta leiab kõigile lohutussõnu. Kui kellelgi on halvasti läinud, siis püüab aidata nii jõu kui ka nõuga. Keegi pole Maimut näinud veel vihasena. On paremaid õppijaid klassis. Ütleb enda olevat poistevihkaja (meeste kohta see ei käi). (Hallisk.)

Helgigi on sel aastal alles meie klassi ilmunud. Armastab väga liikumist, seepärast sõidab iga päev Elva-Tartu vahet. Koolis tagasihoidlik, väljaspool aga võlub oma daamilikku käitumisega paljude südameid. Viimasel ajal eelistatumaid värvusi: roheline ja valge. (Hanson.)

Ilme on vaikne, tagasihoidlik ja endasse süvenenud kaasõppur. Õpib hoolega ja seda hirmu pole ta veel tundnud, et võib „vahalet“ jääda. Eriharrastuseks

on klaverimäng. Kavatses gümnaasiumi minna. (Helmeeste.)

Astra on pikk, sale, satään. Evib eriti kauneid sääri. On elav ja lõbus alati. Tuju ei lange ka siis, kui mõni „tööke“ „veidi“ punakalt „tsillerdab“: järgmine läheb paremini. Jälgib hoolega tunde, kuid vahetevahel peab siiski müksama pinginaabrit, et küsida, kus on järg. Astral on sel aastal juba kolm sünnipäeva olnud ja kõik on peetud suurejooneliselt; kevadeni tuleb paar sünnipäeva kindlasti veel juurde. Pitudel palju ei käi, olevat oma südame „kaotanud“ kodulinna Haapsalusse. (Heinlaid.)

Mia on teine tütarlaps klassis, kes harrastab lavatantse. Õpib korralikult ja eksib harva klassikorra vastu. Klassitööde eel ärritub kergesti. Käib ka vahetevahel pidudel. (Jõgiste.)

Juta on tüdruk, kes ei tee vallatusi. Käitub nii, nagu on see kohane noorele preilile. Õpib hoolega, kuigi peab vahel „maadlema“ matemaatikaga. Olles klassi abilaekur peab tihti paluma „kõrgemat võimu“ appi rahade kasseerimiseks. (Kaik.)

Endla on sporti harrastav tütarlaps, kes ei põlga ka sellel alal võistlusi, saavutades seejuures häid tulemusi. Armastab salongtantsegi. On eriti andekas joonistamises ja on agaramaid juhte kodutütarde peres. (Kakk.)

Esimest aastat meie klassis, kuid tuntud kui vana sõber Ira on valmis kaitsma oma õigusi ka siis, kui teab, et kaotaja on ta ise. Harrastab suusatamist ja ujumist. Peale keskkooli lõpetamist sõidab tagasi vanemate juurde Berliini, kus jätkab oma õpinguid. (Kamradis.)

Hilja ütleb, et pikk juus on naise uhkus ja seepärast kannab patse. On kauaaegne klassivanem ja seepärast tihti peab õpetajatega „lābirāākimisi“. Armastab klaverimängu ja täiendab oma teadmisi sel alal ka muusikakoolis. (Kangro.)

Õie on tagasihoidlik vaikne tütarlaps. Istub tagumistes pinkides, kuid alati on esimene, kes klassist lahkub. Riietumisel on ta ka kõige kiirem. Kui teised alles jõuavad rieteruumi, on Õiel juba mantel seljas ja müts pääs. (Kirotar.)

Aino siin ja Aino sääli! Tõepoolest igale poole teda saab. Esmaspäeviti klassijuhataja tunnis peab tihti seisma „märkmikuga“ õpetajalaua juures, et vastu võtta uusi „märkmeid“. On üks tugevamatest võrkpallimängijatest koolis. Õpilaste ringis väga hinnatud. (Kivistik.)

Tamara on tagasihoidlik. Ta kunagi ei käitu sobimatult. Tema „täht“ särab just inglise keele ja saksa keele tunnis. Maateadus on tema erialaks (tal on isegi maateaduse raamat!). Oma sõbrannast Astridist on lahutamatu. (Klein.)

Sale ja pikakasvuline on Linda. Taotseb kanda madalakannalisi kingi. On huvitatud muusikast ja filmist. Õppimises peab parajat piiri. Käib iga päev jalutama, et säilitada tervist ja ilu. Noormehed, kes teda võluda suudavad, peavad olema vähemalt kaks meetrit pikad. (Kolga.)

Maimu on Haapsalu päritoluga tütarlaps. Võib lõpmatult jutelda sõbratar Iraga. Viimasel ajal on hakanud harrastama rohkesti salongtantsu. (Kull.)

Salme on korralik õpilane. Elu-aegne priimuse. Kui mõni pedagoog õpilasi ei usu, siis tõstab Salme käe ja kinnitab, et õpilastel on siiski õigus (eriti inglise keele tunnis), ja teda usutakse. Tulevane gümnaasiumi kandidaat. (Kuusik.)

Maimo on sale sinisilmaline neidis. Hea kaasõppur. Suurte kunstiliste kalduvustega, seepärast armastab eriti joonistustundi. Maateadusetunde valmistab ka erilise „hoolega“. Võtab klassi elust aktiivselt osa. (Köks.)

Ellen on klassi laekur ja selle järele ka „häälestatud“. Paljud tüdrukud peavad teda oma vaenlaseks, sest Ellen on kaunis agar rahade sissekasseriimisel. „Täidab“ igavaid tunde oma küsimustega, mis jätab õpetajale mulje, nagu oleks tal õige „tumedaga“ tegemist. Evib laialdasi teadmisi kokakunstis ja on klassi teedõhtutel alati tegev perenaisena. (Laan.)

Ainol on suu ainult siis vaib, kui ta magab (kindlasti ei tea, kas on ka siis), muidu tal ikka on midagi rääkida. Või kui ei ole midagi kõnelda, siis laulab. Oma madala häälega lööb ikka üle teiste

jutust. Kui Aino on mõne väära vastuse andnud, siis tõusevad tal kulmud kõrgele ja naeratades magusalt paneb iga talle otsa vaataja naerma. Armastab palju tantsida ja käib vastavalt sellele ka tihti pidudel. (Laanemaa.)

Evi on pikk, sale, sinisilmaline. Õpib üsna korralikult, eriti harrastab eesti keelt. Kannatab lugemismaania all, sest tunnis on sageli näha Evit sahtlisse vahtimas: teadagi jälle käes mõni uus raamat. (Maiste.)

Tumedajuukseline ja keskmist kasvu neiu on meie Hilda. Kannab nagu sõbratar Lindagi madala kannaga kingi. Ta on humoorikamaid liikmeid klassi ühiskonnas. Ütleb sageli omapäraseid lõkkauseid, mis kaasõpilaste „naerumuskleid“ sunnib intensiivsele tegevusele. Noormeestest eelistab vähemurahvusse kuuluvaid. Uurib hoolega kirjandust ja oma teadmiste ammutamiseks istub vaheetundidel harilikult raamatukogus. (Müller.)

Linda on sõbralik ja jutukas. Seltskonnaelust võtab aktiivselt osa, külastades koolipidusid, ise öeldes: „See on tüüd viimane.“ Aga nendel „viimastel“ ei tahagi lõppu tulla. Õppimisega vaevab end parajasti niipalju, et ilusasti läbi saada. Tundides juhtub mõnikord, et Linda „poetab“ mõne kramplikult naeratuse taskurätikusse. Kuidas tulevikus? — Algul täieline puhkus koolitööst, hiljem aga kavatseb midagi „mõistlikku“ ette võtta. (Müür.)

Hilja on läbi ja läbi omapärane indiviid. Suhtub õppetöösse tõsiselt. On ainuke tütarlaps klassis, kes on kirjavahetuses Ameerikaga. Harva käib peol. Eelistab brunette. (Närsk.)

Sümpaatne ja pruunisilmaline on Endla. Koolis vaikse „olemisega“, kodus aga eriti osav kokakunstis. Igal vabal minutil loeb. Tartus pole vist ainsatki raamatukogu, kus leiduks raamatuid, mida Endla poleks lugenud. Läheb keskkooli lõpetamise järele majapidamiskooli. (Oksbek.)

Linda on tagasihoidlik ja õpinguisse tõsiselt suhtuv. Vist ainuke klassis, kellel on kummi ja nuga, seetõttu paljude „kaaskannatajate“ huviobjektiks. Linda on ka üks neist, kellel on alati kolevähe

aega, eriti mis puutub õhtupoolikusse. (Paim.)

Laine on vaikse olemisega. Rääkides „venitab“ võõrapäraselt sõnu. Armastab joonistada, eriti frisuure. Inglise keele tunnis kipub Laine kell taha jääma, sellest siis asjaolu, et kui õpetaja laseb tal harjutust lugeda, saab ta vastuse, mis on juba ammu loetud. (Pehka.)

Aino kaob nagu teiste sekka ära, mitte et ta väike oleks, vaid et on vaikne. Linnas elab kindlate reeglite järgi, mis näevad ette isegi aja, kui kaua tohib süüa. Maal aga seevastu elab nagu iga teine „ristiinimene“ ja siis võiks isegi öelda tema kohta: vaga vesi, sügav põhi! (Piirpürg.)

Ella õpib keskmiselt. Erilist andekust aga avaldab füüsika- ja ajalootundides, „valgustades“ oma ümbrustki. Armastab käia pidudel, eelistades pikakasvulisi blonde. Ella on alati valmis kookide päale kihla vedama, et tal läheb halvasti, olgu see siis kas või enne kuhugi peole minemist. Muidugi ta alati kaotab ja nii kulutab enamasti oma taskuraha kookide ostmiseks. (Rand.)

Keskmist kasvu tumedajumeline tütarlaps on Anita. Käitub viisipäraselt. Saavutab õpinguis nõutavaid norme. Oma „põhimõtteliste“ töekspidamistega „häirib“ tihti õpetajaid. Pooldab individuaalset õppimissüsteemi, mille häid omadusi püüab õpetajatelegi „selgitada“. Suure tahtjõuga paneb sääligi „taimed õitsema“, kus teiste arvates pole midagi teha. (Reeben.)

Virve on lõbus kaaslane, kelle eriliseks nõrkuseks on „veimevaka“ tegemine. Käsitööd ta teeb igas võimalikus ja võimalus kohas. Vahel laseb kuulda oma häält, mis eriti ühele pedagoogile käib väga närvidele. Muidu õpib korralikult, ainult mõnikord ei tea inglise keele „tüki algust“. Matemaatikaklassis kuulub „tribunalimeeste“ hulka, kes olevat eesõigustatud seisukorras. Klassi suurim laulumees-tüdruk, kes oma vägeva häälega aitab sagedasti katta laulus „höredamaid“ kohti. (Roonurm.)

Vilma Rinaldi (kas kuulsas vana-romantilise röövli viimne järeltulija?) on satään keskmist kasvu tütarlaps, kes levitab madalate kandade kultuuri ja on aastate jooksul omandanud palju poole-

hoidjaid. Ta on täpsust armastav inime, mis avaldub eriti selles, et on põhimõtteliselt vastu igasuguste tähtpäevade edasilükkamisele, näiteks klassitööde suhtes. (Rinaldi.)

Illi on kahvatu ja võitmatu näoga unistaja. Ta on meie klassile kõik: kirjanik, luuletaja, laulja ja hea joonistaja. Kui vaja, peab kõnet ja võib ka tantsida. Kuid olla hea õpilane on tema arvates liiga vaimuvaene. Klassi juhatuses ta on alatine liige. Sel aastal ta on haridusjuht. Klassi huvides tegutseb ennastalgavalt, võttes enesele kõige suuremad ja aega nõudvamad tööd. Tujuju sattudes armastab ka „mürtsu“ teha. Sõidab iga päev rongiga, olles klassis ainuke Petseri poolt kandist sõitja. (Rüütli.)

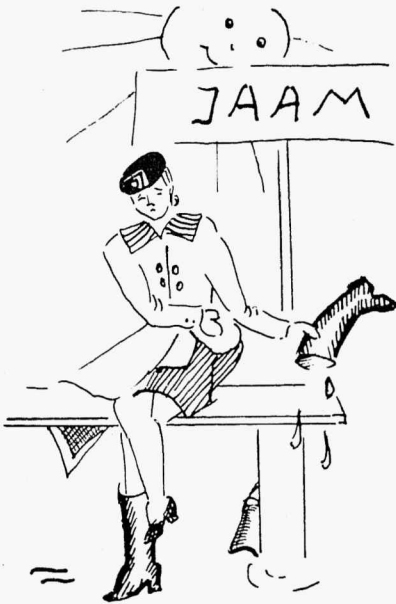
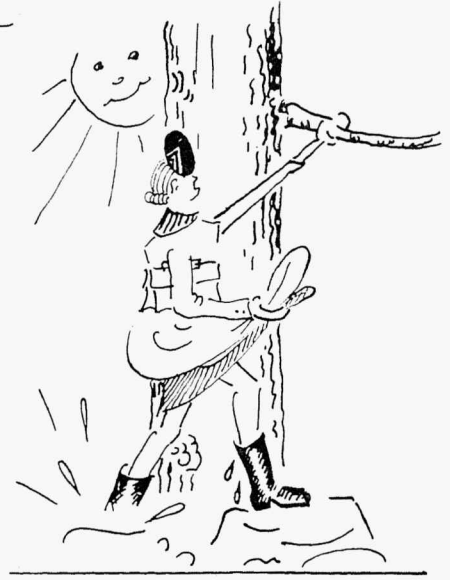
Helga on satään tütarlaps maalt. Sellest ta armastus looduse vastu. Armastab istuda viimastes pinkides. Klassis väga vaikne ja sageli märkamatu. Kavatses minna gümnaasiumi. (Saar.)

Laine on blond, õrna näojumega, keskmist kasvu. Kirglik romaani lugeja ja näputöötegitaja. Sageli väga lõbus, kuid mitte harva ka enesesse süvenenud. Punastub, kui mõni armuline pedagoog julgub häirida ta rahu. Kaasõpilaste vastu sõbralik ja abivalmis. Oskab ennast hinnata ja valib sõpru õige hoolikalt. Põhimõtteliselt omistab suurt poolehoidu kuldsele keskteele. (Sillaste.)

Alma on blond. Koolis enamasti vaikne. Mõned aga, kes teda lähemalt tunnevad, ütlevad, et ta polegi nii „kuku“. On võlutud tantsust, välja arvatud polka. Huvialaks käsitöö, millist ala kavatseb ka lähemalt „uurida“. Kodukohas mängib väikest seltskonnadaami ja on otsitud tantsu-partner. (Sonn.)

Maimu sõidab iga päev Elva-Tartu vahet. Lubab seepärast endale suuri vahadusi, hilinedes kolm korda nädalas. Viimase tunni ajal lahkub ikka enne teisi varem paar minutit, vabandades, et ei jõua muidu rongile. On ka klassi fotomeister. (Suits.)

Elsa nagu ta sõbratar Maimugi sõidab iga päev rongiga Elva ja tagasi. Hilineb ka järjekindlalt kolm korda nädalas. On muidu vaikne, aga kui „naeratab“, siis on teda ikka kuulda ka. (Tigane.)

Tütarlapse „traagika”, kes sõidab iga päev rongiga kooli.

H. Rütli joonised.

V i r v e on üks neist vähestest klassis, kes ähvardab cum laude'ga lõpetada. Vastasti oli klassi koorijuht, kuid viimasel ajal ei tegele enam sel alal. On korralik ja tagasihoidlik, kuid vahel siiski üllatab mõningaid pedagooge oma tähelepanematusega. (Tigane.)

E n d l a armastab tunnis „vaikset“ istuda, eriti inglise keele tunnis, sest siis on klassiõed tahvli juures hädas. Koolitõesse suhtub tõsiselt. Ta on kirjavahetuses välisriikide noorsooga. Eri harrastuseks on saanud Endlale kooris laulda, mis nimelt toimub väljaspool kooli. On karta, et Endla oma kauni lauluga võib paljusid. (Tilga.)

E n d l a on paljusid „ristinimesid“ eviv tütarlaps. Õpib üsna korralikult. Joonistab hästi, kuid meelsamini tikib pilte. Ainuke tütarlaps klassis, kes mängib mandoliini kooli orkestris. Eelistab punakaid värvitoone (ka juustes). (Toom.)

Puhanguliselt vallandub ta lõbus ja lapsik naer — muretult ja kaasakiskuvalt. See köidab. Ollakse juba sõber talle ta naeru pärast. **A i n o** armastab väga muusikat ja ta lemmikuks on Beethoven. Valib, mida õppida, ja teab, kuidas õppida. Eriharrastuseks keeled. (Vaga.)

E r n a on üks vähestest, kes ei „nuru“ numbreid. Oma andekuse tõttu ei tarvitse tal igaks tunniks õppida, andes seega mõnele õpetajale võimaluse öelda, et alandab Erna numbri neljale, millele viimane vastab, et polegi rohkem soovinud. Viimasel ajal on hakanud harrastama salongtantsu. (Vahkal.)

M a r t a on tütarlaps, kes omab mõnes suhtes kaunist näitlejaannet, eriti mis puutub vastasgeneratsiooni jäljendamisesse. Joonistab hästi, olles isegi mõningail võistlusil tulnud võitjaks. On vii-

masel ajal lähemalt tutvunud valsikeerutuse saladustega. (Vares.)

Satään ja keskmist kasvu on **Silvia**. Iseloomult tagasihoidlik, kuid vahel elav ja vallatuigi. Igavust vihkab üle kõige ja sellepärast tekib „arusaamatusi“ käsitöö-õpetajaga. Pidu del käia ei armasta, parema meelega istub tee- või kohvilauas väiksemas sõbraderingis. Liigest vaimuvaevamisest hoidub, aga tuleb siiski omadega läbi. (Vellama.)

Astrid on tütarlaps, keda klassis õieti ei pandagi tähele. Oma sõbratarist Tamarast on ta lahutamatu. Kõike nad teevad koos. Teistega Astrid kergesti ei seltsi. On eriti tugev keeltes. Tunnis ei pane sageli tähele, harrastades pingi all romaani luge mis õilsat sporti. (Villup.)

L e a on pikakasvuline blond tütarlaps. Tuntud suure parketilõvina, kes ei jäta ühtegi koolipidu küllastamata. Teab peast täpselt tango-sammude järjekorra ja leiutab ka uusi juurde. Tema nõrkuseks on moodsad slaagrid, millega võib kaaslasi kostitada lõputult. Omab laialdasi teadmisi, eriti hästi teab seda, mis õpperaamatutes puudub. (Viira.)

Hilja on kõige pikem klassis. Evib palju hüüdnimesid. Eelistades tantsu kõigele muule, käib igal võimalikul peol. Pikale kasvule vastavalt on tal ka kõneanne arenenud. Armastab pidada „läbi-rääkimisi“ õpetajatega, mida viimased „protokollivad“ päevikusse. Harrastab tundides teha käsitööd, et ei läheks igavaks. Üldse lõbus ja hakkaja. (Viira.)

M a i m u on üks väheseist pikkade juustega tütarlastest klassis. Evib kaunist kõneoskust, nii et võib mõnikord klassi päästa „pigist“. Klassikaaslastega on Maimu hästi seltsiv. Oskab sageli teiste muresid oma lõbusa tujuga leevendada. (Virks.)

Aknal vaasis valgeid urbi.

Aknal vaasis valgeid urbi, neisse kiindunud mu pilk.
Punavartel sinist tolmu — lumehärma viimne helk.

Igas okastühemikus väike urvalapsuke,
mõnel ainult roosa nina piilub kätkest kaugele.

Kui mu vaasi aknalauual kevad värskaid urbi tõi,
urvavarte sinitolmust minu silmi sina jäi.

H. R.

Nägin und, et...

Nägin und, et hommik oli karge,
värsket rohukatet omas kobe muld,
kuldnokk kase otsas hõiskas ühtejärgi,
toas säras päiksekiirte sulakuld.

Vankri kõrin läbi avat akna
tuppa kostis, unenäo peletas.
Laual paberites tuulekrabin vaikne
minu juurest unehaldja hirmutas.

Juba huuled tuksatusid rõõmust,
valmis tooma kevadele tervitust.
Ent kui olin vabanenud unesõõmust,
paistis tuba päris hall ja must:

väljast kohtis vihma mulinat,
eemalduva vankri kolinat.

H. R.

Üks õhtu.

On vaikind ammu linnukära
ja alanud taas varje mäng:
kuu pillub ohtralt oma sära,
laik-laigult helgib jõesäng.

Sääl eemal puude rida sööstab
kuuvalgusesse nagu nool,
ja puude vahelt varjust paistab
pool pinki, seljatoest pool.

Ma istun aknal, mõtted ranged,
tuul vallatleb mu juustega.
Kuid mis see on? — Täht üksik langeb!
Välksoov... Oh peaks see täiduma!

H. R.

Heljo-Õilme Kuuse +.

Sügavas leinas mälestavad T I I P, T I I R ja T I I G õpetajad ja õpilased.

Kevad tormates tuli. Tõi päikest lõõskavat, tuuli mahedaid ja hõiskeid vallatuid. Töötas hurmavaid lilli ja tuhandeis värves kiirgavaid moone, kuid pakkus ka mürki kuldsete kakarde kimbus...

Heljuke väikene, armas!

Vara lahkusid Sina, jättes järele vaid valu ja leina. Nüüd särad Sa kauge tähena meile ja meie tõstame oma käed üles Sinu poole, paludes heldinult: „Naerata meile, sõbratar kallis! Ole ikka meiega!”

Ja me tunneme taas Sind endi keskel. Tunneme armastuse määratut jõudu, tunneme, kuidas liigud me ümber, kuivatades pisaraid kord ühel, kord teisel. Siis armsaim sa oled meile, püha ja üllas, kellest ei taha me lahkuda ialgi.

Head teed Sulle, sõbratar unustamatu, kallis, kõrguse tähtede poole!

Klassiõed.

Õnn.

Ärgem rääkigem õnnest, mida kirglikult ihaldame, ärgem temast rääkigem.

Õnn on kui väike linnuke, teda on kerge hirmutada.

Oodakem vaikselt, ärgem kõnelgem temast, ärgem isegi mõtelgem. Oma vaikivas hinges, oma südame põhjas ihaldagem õnne kirglikult, varjates seda kirglikku ihaldust omaenese mõtete eest.

Sest õnn vilgub kui täheke pilvede vahel: välgatab hetkeks, säntendab ja kaob jällegi.

Ärgem hüüdkem õnne järele, ärgem taotelgem teda, ärgem võideldagem tema eest. Nagu lapsed, kes näevad jõuluööl unes, et Kristus tuleb kingitustega nende juurde ja et nad ootavad teda ärevalt, nii oodakem kannatamatus kartuses meiega õnne.

Kui peab ta tulema, siis ta tuleb. Õnn on kui päike, millest unistavad ühepäevalilled. Nad ei saa tema juurde minna, nad ootavad teda.

Selge päevaga ta tuleb. Kui pilved katavad taevast, siis ootavad nad asjatult.

Närtsivad ja ei näe päikest. Õhtul, surmahetkel ütlevad nad: „Asjatult avasime oma õiskarikad: ta ei tulnud.“

Oodakem vaikselt, sest õnn on hingele sedasama mis päike ühepäevalilledele. Kui ta peab tulema, siis ta tuleb.

Ärgem kõnelgem õnnest, mida kirglikult ihaldame, ärgem kõnelgem temast — ta on arglik kui linnuke.

K. Tetmayer'i järgi

I. Freiberg.

Kolmas veerand.

(Veste.)

Kõigil õpilastel on teada, et õppeaastal on neli veerandit. Tõtt öelda, pole kaks esimest kaugelki nii tähtsad kui kaks viimast. Need alles panevadki punkti peale kõigele õppimisele õppeaastas.

Püüamegi nüüd natuke tagasi vaadata, nimelt sellele kurikuulsale kolmandale veerandile, mis on juba möödas. (Jumal tänatud!)

Kõigepäält, kallid koolisõtsid, tunnistage puhtast südamest üles, mida tegite sellel veerandil! Mida tegite igal tunnil ja mida iga tunni lõpul?

Oh, kerge on ütelda, mida tehakse alati iga tunni lõpul. — Juba kaugele kostavad need kergendusohked: ometi pääsesin!

Mis siis tehti sellel tähtsal veerandil üldse? Oi palju! Mitte aga ometi ei tule mõelda, et õpiti väga palju. See palju tähendab innukat osavõttu kõigist „seltskondlikest üritusist“, näiteks pidudest jne.

Kõne all olev veerand oli tõesti nagu üle külvatud pidudega. Mul läks kleit juba päris hädaohtlikult hõredaks ja läikima sellest alatisest triikimisest ja vaesed kingad pidid vähemalt kümme korda kingseppa külastama.

Ja oi seda ärevust enne pidu! Vähemalt kolm päeva enne seda ei tule õppimisest midagi välja. Õigem olekski, kui igakord enne teatavat pidu saaksime ühe vaba päeva, siis võiks ehk juba ütelda, et need kõike mõistvad Lehrerid meid natukenegi mõistavad. Peole järgnev päev kujuneb muidugi nõnda-ütelda „siniseks esmaspäevaks“, sest läheb tükk aega, enne kui märgatakse oma vaimusilma ees tantsupartneri tumeda pea kõrval ka tükikest karmi reaalsust. Niipalju peaksid ka õpetajad aru saama, et nad sääraseil juhtumeil meid taktiliselt rahule jätaksid, sest õppimisest neil päevil nagunii midagi välja ei tule.

Aga kuidas selle õppimisega siis oli? Täie aruga inimesed, s. o. meie lugupeetud õpetajad ja papad-mammad, ei taha kuidagi aru saada, miks üldse koolis käiakse, kui ei õpita. Saadagu ometi aru — moodne aeg. Otse piinlik on kellelegi ütelda, et tunnistusel polnud ühtegi „kahte“. Mõni noobli- maist on isegi nii rikas, et omab neid kolm, neli või koguni kuus tükki. Vaat see võib alles uhke olla, ühesõnaga — on „täitsa vunts“.

Üldiselt oli kolmandal veerandilgi kogu see rahmeldamine umbes samasugune kui kõigil eelmistel. Klassitöö muidugi klassitöö peale — „ainult kolme veerandi kursusest ja veel natukene rohkem“, ja kodutöödeks vähemalt paarivihulised „kirjatööd“ jne. Kõik muidugi välja mõeldud vaese kaitsetu õpilase piinamiseks ja kurnamiseks.

Nüüd moodsal ajastul on küll igasuguseid kaitsetse — loomade, taimede jne. huvides. Minu ainus lootus ja elusihd ongi praegu see, et kui ma igas klassis paar aastat mõnulen, saan ehk veel sää- rast hädavajalikku „asja“ näha, nagu oleks „Õpilaskaitsetse“. Imestan, kuidas niisugust pole veel asutatud.

Aga kõige hullem kolmandalgi veerandil oli ikka see eesti keele tunnis vastamine. Enda arvates räägid ikka selget eesti keelt, aga nagu sa suu lahti teed, juba oled midagi valesti ütelnud. Nagu sa ühe sõna ütled, kallis õpetaja kaks parandab. Ma ei imestaks sugugi,

kui näeks kedagi kõndivat suure õigekeelsus-sõnaraamatuga kaenla all, n.-ü. igaks juhuks. (Õigupoolest on seda juba varemgi nenditud.)

Muide need õpetajad — ega nad nii väga hirmuäratavad polegi. Kuid selle eest on mõni aine jälle üpris kole. Vahel otse tahtmatult kannavad jalad sind ambulantsi või mõne muu varjava koha poole, kui on teada, et tuleb üks „kõva“ küsimine. Siis umbes poole tunni pärast leiad tee tagasi, kui need palavaimad hetked on juba möö- das. Vajud õige tasakesi ja väga õnnetu näoga klassi ja pomised midagi arstist. Enesel pää töötab usinasti, et mis siis öelda, kui avas- tatakse, et arsti polnudki koolis.

Lõppeks oligi käes veerandi lõpp. Peab ütlema, et tunnistused on väga ilusad asjad, kui sää- l pole ühtegi kahte. Sain ka oma kätte, tegin kniksu ja selle eest sain kaks puudulikku. Aitäh!

Kuid ometi tegin ülihalda näo ja seadsin sammud õpetajatetoa ukse poole. Oma seiklustest sää- l ma parem vaikin, sest ei kannata mu hingeke enam hästi välja selle pääliskaudsetki mainimist. Taga- järg oli see, et jätsin kahed, kus nad olid, ja püüdsin ainult tervena pääseda sellest igavesest trügi- misest, mis sää- l oli. Jumal hoidku, mamma ainus tütar!

Kuid jätame need möödunud peod ja vahetunnid sää- l õpetajate- toa valge ukse taga — ei need aita enam midagi! Mis tehtud, see tehtud! (Tähendab: pole mitte midagi tehtud!)

Ometi olid niiviisi lood sellel

Nora Eichenbaum.

Tantsijatar.

kolmandal veerandil. Aga ma mahnitsen teid veel, kallid koolisõsrad, võtke nüüdki aru pähe — parem hilja kui mitte kunagi!

Aidake kõigest südamest kaasa,

et mul poleks ruumipuudust selle sinase salapärase valge ukse taga, kuhu ma selle veerandi lõppedes ka kindlasti olen sunnitud minema.

E. Aalde.

Eksamid.

(Veste.)

Kevadised eksamid! Iga õpilane, kes pole veel eksamitulest läbi käinud, mõtleb hirmuga sellele tarkuseproovimisele. Kui mõtelda, et sa pead kõik üksi mõtlema ja otsustama, ilma et sul kõrval oleks targa naabri vihku või laua all igas hädas abiandvat õpperaamatut, siis tunned paratamatult, et su seisukord pole mitte kõige julgem.

Ja see ärevus enne eksameid! Kui juhtub eksam olema eesti keeles käänamise ja pööramise peale, siis vägisi tikud käänama iga eseme nime, mis sulle silma puutub. Kõnnid tänaval, võibolla koguni eesti keele klade või raamat kaenlas, ja peaju töötab kui sädetelegraaf: tänav, tänav, tänavat, tänavasse jne. Kui jookseb kass üle tee, tuleb paratamatult mõttesse käänata: must kass, musta kassi, musta kassi... Vaatad raamatust järele, et mitmuse osastavas on „kasse“, mitte „kassu“ või midagi muud, ja lased aga edasi: musti kasse, mustadesse kassidesse jne.

Kui on eksam geomeetrias, selles aksiomide ja teoreemide aines, näed sa igas katuseviilus ja aknaraamis, isegi puuokstes täisnurki ja teravnurki, ruute ja ringe.

See sunnib sind arutama, et kas on see kolmnurk selle trepinurgaga kongruentne või sarnane, ja kui sarnane, siis millise sarnasuslause järgi. Kas kolmanda, neljanda? Kordad tahtmatult kõik mõttes läbi. Aga kuidas tuli ehitada rist-sirget antud sirglõigule? Ah jah: sirkel sinna — kaar, sirkel sinna — kaar ja veel joonlauaga joon. On hea, kui sa sedagi oskad. Aga on veel palju, millest sul aimugi pole. Tuleb istuda laua taha, võtta raamat ja süveneda sellesse.

Kuid kas osutub see võimalikuks, kui väljas särab hele kevadpäike? Kui seda päikest ei oleks! Kui vihma sajak, nii et toas on mugavam kui väljas, siis võibolla saaks õppida nii, et mõtted mujal ei uita. Aga sedaviisi!... Istud küll, raamat ees lahti, aga kas on siis mõtted seal juures! Isegi pilk ei ole pööratud raamatusse, vaid kuhugi kaugemale. Sa unistad. Eksamid ununevad silmapilguks, et siis uuesti meenuda. Need vabad päevad enne eksameid ei ole aga antud unistamiseks.

Ja siis eksamipäev! Hommikul käivad sul värinad üle keha, küll mitte hirmust, vaid ärritusest.

Püüad veel raamatust tarkust ahmida, niipalju kui suudad, ja siis lööd käega: tulgu, mis tuleb, saagu, mis saab! Ajaks, mil sa astud üle eksamisaali läve, oled sa muutunud äärmiselt rahulikuks. Saali on pikkadesse ridadesse asetatud hulk toole, laudu ja pinke. Ühel neist võtad sinagi istet. Kui on töö kätte antud, asud selle kallale, ja kui sa vähegi midagi oskad, jääb sul lubatud ajast veel tublisti üle. Seda võid sa kasutada selleks, et piiluda nagu oma tööd järele vaadates üle eesistuva õpilase õla ja kontrollida oma tööd tema omaga või sosistades parandada

temal mõni viga, kui sina juhtud olema temast targem.

Lõppeks näed, et eksam polegi enam nii õudne, vaid osutub kergemaks, kui sa ette olid kujutanud.

Ja milline tore tunne, kui sul kõik see krempel juba seljataga on! Muigega mõtled tagasi eksamieelsetele närvitsemistele ja rahuldustundega möödas olevale eksamile. Aga kas iga kord saab vaadata tagasi rahuldustundega? Kas ei hakka süda kipitama, sest kes teab, millise hindega sa oma eksamilehte uuesti näed? Kes teab?

Eeva Kurve.

Põhjamaa kevad.

Kusagil kaugel igavikus, kõrgete sinimägede taga, kõigi aegade ilu lossis elavad kaks kaunist tütarlast, kelle mõlemate nimed on Kevad. Üks nendest on elav ja tormakas, kellele meeldib keerelda, tantsida ning pillerkaaritada. See neiu rändab igal aastal teatud ajal lõunasse, kus on päikesetuld ja tulemägede lõöska, kus on troopika uima ja pillavat küllust.

Ent teine tütarlaps unistab põhjamaa lastest ja lilledest, sest tema särab rahu ja ilu ja tagasihoidlikku küllust.

See teine tuli meile. Tuli tasa ja targu. Ta vaid puistas lilli, puistas elu ja kinkis päikese hellitavat soojust. Taevas muutus avaramaks ja sinisemaks tema säravate silmade peegeldusest, tema jälge-

des tärkasid lilled, tema laulust võrsus oras ja tema riiete kahin pani tärkama puud ja haljendama aasad.

Päikese soojusega sulasid jääpangad ja sulas ükskõiksus inimeste hingedes. Nad ehtisid endid valgesse, kirevasse ja nende näod särasid, oodates imesid ja ande kevadelt. Ja keereldes päevaaskeldustes päikese pimestava valguse käes lehvivate juustega, laulsid põhjamaa lapsed oma imetlust ääretu maailma ees ja saatsid säravat tänu päikesele ja kevadele, et nad tulid taas jälle tagasi ja töid nii palju rõõmu.

Ja kui juba rökkas ärganud maailm, kui hingas maa, andes elu olendeile, kes elasid ja otsisid elu ta süles, siis ruttas põhjamaa ke-

vad küngaste ja metsatukkade taha ja otsis üles põllumehe. Ta koputas tasa aknale, puudutas naerdes ukselinki, palus tulla ja vaadata, palus võtta ader ja töötada. Ja põllumees ruttaski põllule takustes pükstes ja sassis habemega, piip suus. Ta töötas ja saatis tänu suurele Loojale. Soe kevadtuul kuivatas higi ta laubalt ja sillerdav lõoke võttis ta tänu ja kandis kõrgele pilvede taha.

Ööbik unustas une ja laulis hommikuni. Laulis põhjamaa kevadest ööst ja selle säravatest tähtedest tumedal põhjal, põhjal taeval. Laulis selle maa õnnelikest kodu-

dest ja vapratest kangelastest. Ta laulis isamaa-armastusest ja truudusest. Kevad kuulis ööbiku laulu ja ta armastus kasvas veelgi suuremaks põhjamaa laste vastu. Õnnelikuna rändas ta ringi ja pani vargi päikesepaistet noorte ja vanade silmisse, pani armastust ja kohusetunnet nende südamesse. Ja iga ärganud elu puhkes uue jõuga. Uue jõuga sigines põld ja kandis vilja. Ja kõike seda kroonis tänulik inimene oma tööga ja lootusega, et kui saabub koltunud sügis, siis täituvad kodu viljasalved ja kõik südamed jäävad jälle ootama oma kevadet. L. Laursoo.

Kevad ja mets.

Kevad ja mets — kui ilusad on need! Kes võiks kujutella meie kevadet metsata! Kui keegi ei ole veel tundnud kevadet, siis mingi metsa, sest seal võib seda kõige kergemini tundma õppida. Metsas võib tunda kevade ilu, looduse ärkamist, kogu elu voolab sealt välja. Kevade ilu oleks sajavõrra väiksem, kui poleks metsa. Seal ei näe me üksnes kevade ilu, vaid kuuleme ja haistamegi seda.

Kevadel lehestuvad puud. Kased ja teised lehtpuud on kaetud nagu helerohelise looriga. Nad näivad väga kenadena tumedamate okaspuude seas. Maa on kaetud pehme rohelise vaibaga, millesse on segatud lillelisi mustreid. Ja kui üles vaatame, näeme sinist taevavõlvi, mille all lendlevad mitmesugused

linnud. Päike särab heledasti ja valgustab taevast, puid ja maad. Seda kõike näeme metsas. Samal ajal kuuleme linnukeste laulu, eeskätt kuuleme ööbikut, meie laululindude kuningat. Ta on küll tilluke hall linnuke, kuid laulab võluvalt. Ka kägu tõstab vahel häält. Üldine siristamine täidab metsa...

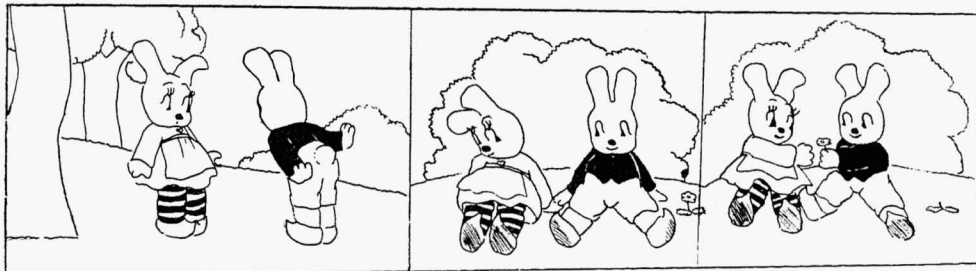
On lõpmata hea viibida metsas, kas lamades pehmel murul või jalutades puude all.

Kevade ilu võime metsas haistagi. Lilledest hoovab välja joobnustavat lõhna; ka lehis puil on kevadlõhn juures.

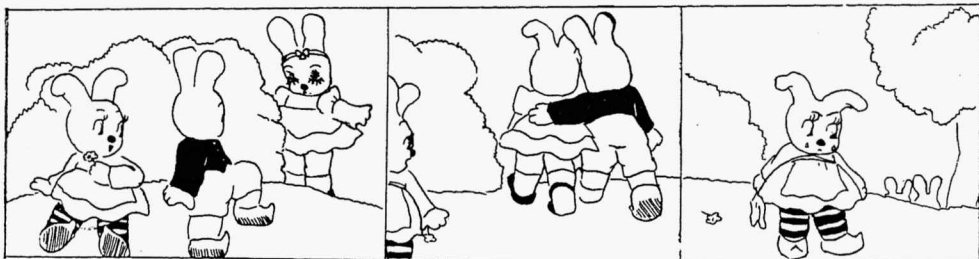
Kui niiviisi kevadel metsas käia, meenuvad tahes tahtmata Gustav Suitsu sõnad: „Noor olla on kevadet rinna sees kanda!”

I. Freiberg.

Kiki pettumus metsas.

1. Kiki metsas jalutab,
kohtab võõrast poissi.
Kiki ees see kummardab,
ütleb: „Olen Jussi!”
2. Kikil piinlik, punas-
tab,
pöörab pilgu metsa.
Jussi juttu alustab,
vaatab julgelt otsa.
3. Leiab lille rohu
seest,
kingib Kikil' selle.
Kiki tänab lille eest,
annab käe talle.

4. Äkki ilmub pöösastest
plika roosas kleidis.
Jussi taandub Kiki eest,
varsti plika seltsis.
5. Kiki vaevalt aru
saab,
paarike kui läinud.
Kiki turtsub, vihas-
tab;
mis nad nüüd siis
teinud!
6. Lille paiskab maha ta,
mõtteis tipib koju:
sõpru ei saa uskuda,
rikuvad vaid tuju.

H.-L. Imelik.

Kured.

Nägin kord kurgede parve lõunasse lendamas.

Oli sügisöhtu, täis kurba segamatut vaikust ja kaunist violetset kuma, nagu tavaliselt sel ajal mägedes.

Aeglaselt lendasid kured, mustendades mägede kohal, mis olid roosakad loojuva päikese viimastest helgiheitest.

Kaua jälgisin neid, kuni nad kadusid, ja mind valdas üha suurem nukrus. Ei tea mispärast, kuid mulle näis, et need kured eksivad merel ega tule enam iialgi tagasi.

Nad lendasid kuhugi põhjatusse õhumaailma, otsatusse kaugusse, ja näisid nii kurbadena, nagu aimaksid nad isegi, et lendavad

sinna viimast korda, tulemata iialgi tagasi, ei iialgi...

Purunenud kandle tumedas oiges ei ole valulisemat nukrust kui selles sõnas — ei iialgi.

Mägede tuul, pekstes tiibadega vastu külmunud järvede jääd, ei oiga nii kurvalt.

Selles sõnas on maharaiutud puude kaebus, mis sirutavad päikese poole oma oksid, ja surija viimne vaade.

Ja mis peab tegema see, kes on kaotanud usu kõige kallimasse, mis tal on, mis on kadunud kui need kured, kellest — ei tea isegi mispärast — mõtlesin, et nad eksivad merel ega tule enam iialgi tagasi?

K. Tetmayer'i järgi
I. Freiberg.

Keelenurk.

Halbu i-mitmusi.

i-mitmusi võib üldiselt soovitada, sest nad rikastavad eesti keele kõlavust ja mitmekesisust väljendust. Eriti soovitatavad on mitmuse vormid, kus i-mitmuse tarvitamise tõttu tekib diftong: ilusail hommikuil, neil aastail, tähtsaist ettevõtteist, pimedaille õile jne. Samuti sobib lühem mitmus lik-, mik-, nik-, stik- jne. sõnadest: mõistlikel, kõrtsmikele, suurnikelt, laevastikes. Kuid tervitatav vorm on i-mitmus ka muil juhtumel, nagu: kõigis paigus, suurist asjust, käsist ja jalust, klassiruumes, keskkooles ja gümnaasiumes, saime

jälile, neis ringkonnis, välismaalastele jne. jne.

Ometi on halbu i-mitmusi, mida ei saa kuidagi soovitada. Neil kordadel on juba parem tarvitada de-mitmust. Märkimisväärt mõned säärased ebasoovitavad i-mitmused:

1) -tega, mitte -siga (kaasaütlev käänne sõnadest, kus mitmuse osatava lõpus on -si): inimestega (mitte inimesiga), hiinlastega (mitte hiinlasiga), naistega (mitte naisiga), hobusekestega (mitte hobusekesiga);

2) -teta, mitte -sita (ilmaütlev käänne samasuguseist sõnust): esimes-

teta (mitte esimesita), türklasteta (mitte türklasita), tegelasteta (mitte tegelasita), tükikesteta (mitte tüki-kesita);

3) -dega e. -tega, mitte i-mit-muslik lühike kaasaütlev neist sõnust, kus mitmuse osastava lõpus on -e, -i, -u: jalgadega (mitte jaluga), kurkidega (mitte kurgega), sõda-dega (mitte sõjuga), väntadega (mitte vändiga), kottidega (mitte kotega), keeltega (mitte keeliga) jne.; lubatavad võiksid siiski olla lühemad vormid lik-, nik-, mik-, stik- jms. sõna-dest, nagu: ametnikega, mõisnikega, laevastikega jne.;

4) -tesse, mitte -sisse neist sõnust, mille mitmuse osastava lõpus on -si: elamustesse (mitte elamuisse), kõhukestesse (mitte kõhuke-sisse), omnibusse (mitte omnibu-sisse), täitesse (mitte täisisse) jne.;

5) igasugused muud teiste sõnadega sarnanevad, liig-selt sõnade algkuju moonu-tavad ja halvakohtalised i-mit-mused: padadest (mitte pajust), muldadel (mitte mullil), põldudel (mitte põlled), õlgedes (mitte õlis), kuuskedel (mitte kuusil), kaskedest (mitte kasist), orgudes (mitte ores), kuutesse (mitte kuuisse), rooskadesse (mitte roosisse), kiiskadele (mitte kiisule), keeldudel (mille keelel), vähkidest (mitte vähest), kohtades (mitte kohis), sigadel (mitte seol), vahtidel (mitte vahel), linnadele (mitte linnule), halgudest (mitte halest), kargedes (mitte käril), sülgedel (mitte süülil) aegadesse (mitte ajusse), lõõgadesse (mitte lõusse), embadest-kumbadest (mitte emist-kummist), võlgadel (mitte võlul), lõugadel (mitte lõuul), peigudesse (mitte peiesse), neidudel (mitte neiel), jõududest (mitte jõuest), sulgudele (mitte sulele) jne. jne. Ainult juhtumeil, kui mõni sääraseist sõnust on tarvitatud koos sobiva atribuutsõnaga või kui pole karta arusaamatusi, võib tarvitada ülalootetud ja teisi nende-taolisi ekstravagantsusi. Ka luuletustes

võib olla rohkem vabadust riimi, rütm-i ja uuduse huvides. Muidu on tegemist keelilise heputamisega ja sõnatüvede rumalal pahupidi kiskumise ning vägistamisega.

Viletsat stiili, ebatäpset sõnastust ja vi-gast keelt ajalehist.

Pöördudes (pro pöördunud) eel-mainitud (pro eesmainitud) käitiste sulgemise puhul Tartu 5. jsk. tööinspek-tori A. Lill'e poole küsimusega, et mil-lised kaitsetehnilised nõuded on püsti-tatud veskite kohta, siis rõhutas töö-inspektor (pro rõhutus tööins-pektor; „siis“ täiesti lubamatu selles konstruksioonis), et tööinspektsiooni, tööõnnetuste vältimise ja töötervishoiu määruste kohaselt peavad olema veski-tes kõik transmisionivõllid, kui nad on madalamal põrandast 2 m (kuidas seda mõista?), kaitstud kind-lalt paigalpäisivate (kas mitte paigal püsivate?) kaitsekatega. Ei aita see, kui transmisionivõllidele on tehtud kaitseaed, vaid ka võllid pea-avad olema kaitstud — nii püst- kui rõhtvõllid. Kaitstud peavad ole-ma ka (korduvad sõnad!) kõik rihmad, eriti siis, kui nende laius on 75 mm ja üle selle. Kaitstud peavad ole-ma ka (jälle sama kordus!) veskimasi-nate veovärgid ja rihmad, põrandat läbi-avad rihmad, köied, ketid vähemalt 2 m kõrguseni põrandast. Veski põrandal asuvad viljaallaskokolud peavad olema kaetud (ikka samad sõnad!).

„Postimees“ nr. 117, 1939. a.

Emade Puhkekodus on emade kasu-tada allkorral kolm tuba ja ülal neli, peale selle kuus avarat kinnist rõdu. Tubadesse paigutatakse vastavalt suurusele kas üks või kaks ema. (Kas mõeldakse tubade või emade suurust?)

„Postimees“ nr. 117, 1939. a.

Kuna vett oli küllalt, siis suudeti maja osaliselt päästa, kuna püsti jäi osa välisseinu ja katus.

„Postimees“ nr. 118, 1939.

Kooli elu.

Kevadised eksamid.

Esmasp., 15. V k. 9 Prog. III kl., Reaalk. Ia ja Ib kl. kirjalik eksam eesti keeles. Eksamikomisjon: E. Toomse, M. Teder, K. Raud.

Esmasp., 15. V k. 15.30 Gümnn. I kl. kirjalik eksam inglise keeles. Eksamikomisjon: V. Käpa, L. Krass, S. Pruuden.

Teisip., 16. V k. 9 Prog. IV kl., Reaalk. Iia ja Iib kl. kirjalik eksam algebras. Eksamikomisjon: H. Marran, F. Laarens, E. Merits.

Kesknädalal, 17. V k. 8.15 Gümnn. II kl. suuline eksam eesti keeles. Eksamikomisjon: E. Toomse, A. Raielo, S. Pruuden.

Laupäeval, 20. V k. 8.15 Prog. IV kl., Reaalk. Iia ja Iib kl. suuline eksam keemias. Eksamikomisjon: A. Miller, A. Abar, E. Valdas.

Laup., 20. V k. 8.15 Gümnn. I kl. suuline eksam ladina keeles. Eksamikomisjon: T. Künnapas, M. Sorgsepp, J. Kimmel.

Esmasp., 22. V k. 8.15 Gümnn. II kl. suuline eksam ajaloos. Eksamikomisjon: dir. J. Adamson, M. Sorgsepp, J. Hirv.

Emadepäev

peetakse pühapä., 14. V k. 5 p. l. Kavas kõned, orkestrimäng, gümnn., keskkooli ja üksikute klasside kooride laulud, klaveri ettekanded jne.

Klaveriõpilaste ettekannete-õhtu

õpet. T. Jaldre juhatusel toimus 9. V k. 5 p. l. kooli saalis.

Lastevanemate üldkoosolek

peeti 26. märtsil k. 3 p. l. kooli saalis. Kavas oli dir. J. Adamson'i avasõna, dir. J. Adamson'i kõne õpilase isiklikust raamatukogust, inspektress S. Pruuden'i kõne noorte vaba aja kasutamisest, õpet. J. Hirv'e kõne õpilase kodu kaunistamisest ja läbirääkimised. Koosolekul oli rohkesti lastevanemaid ja läbirääki-

mised kujunesid väga elavaks. Kogu koosviibimise aja istuti teelauas.

Vastuvõtmiseksamid.

Koolitöö lõpp käesoleval õppeaastal on 26. mail. Vastuvõtmiseksamid T IIP-i I—IV ja T IIR-i I ja II klassi on 30. ja 31. mail ja 1. juulil. T IIP-i V kl., T IIR-i III kl. ja T IIG-i klassidesse on vastuvõtmiseksamid 12., 13. ja 14. juunil.

Prog. I kl. astumiseks on võistluseksam eesti keeles ja matemaatikas, Reaalk. I klassi astumiseks eesti keeles, matemaatikas ja ühes õppenõukogu poolt määratud aines.

Ekskursioonide kava.

Prog. I kl.: Tartu — Nõo — Elva — Rannu — Rõngu — Tartu omnibusega.

Prog. II kl.: Tartu — Pühajärve — Tartu raudteega ja omnibusega.

Prog. III kl.: Tartu — Pikasilla — Jõgeveste — Tõrva — Taagepera — Karksi — Sinialliku — Viljandi — Oiu — Jõesuu — Puhja — Tartu omnibusega.

Reaalk. Ia kl.: sama marsruut.

Reaalk. Ib kl.: sama marsruut.

Prog. IV klass ja Reaalk. Iia kl.: Tartu — Räpina — Petseri — Vana-Irboska — Vastseliina — Võru — Põlva — Tartu omnibusega.

Reaalk. Iib kl.: Tartu — Oiu — Viljandi — Karksi — Taagepera — Tõrva — Pikasilla — Tartu omnibusega.

Progümnn. V kl. ja Reaalk. III kl.: Tartu — Jõhvi — Kohtla — Ontika — Toila — Narva-Jõesuu — Mustvee omnibusega.

Gümnn. I kl. ja II kl.: Tartu — Pärnu — Kuressaare — Vilsandi — Haapsalu — Tallinn raudteega ja laevaga (pärast koolitöö lõppu).

Teised ekskursionsioonid toimuvad õppetöö ajal.

Kaanel: grupp Progümnn. V klassi õpilasi.